CELJSKI tednik

CELJE, PETEK, 27. JULIJA
LETO VII — ŠT. 30 — CENA 15 DIN

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 5 — Poštni predal 123 — Telefon: uredništvo 24-23, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-305-T-1-266 pri Mestni hranilnici v Celju — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

Celje v prazničnih dneh

Celje je pretekli teden praznovalo dva velika praznika, občinski praznik in Dan vstaje slovenskega naroda.

V pričakovanju teh dveh praznikov je bilo Celje že v četrtek slavnostno okrašeno z zastavami. Na večer pred občinskim praznikom je bil popoldan ob peti uri prirejen napad partizanskih patrulj, ki so jih sestavljali člani Zveze borcev ob sodelovanju predvojaške vzgoje in enot celjske garnizije. Napad na Celje se je končal s prehodom Savinje.

V četrtek zvečer so po mestnih ulicah tekle štafete delovnih kolektivov in društev. Štafete so prinesle štafetne palice na Glazijo, kjer je bila svečana proslava združena s telovadno akademijo. Na tej proslavi je govoril predsednik Občinskega odbora Celje tov. *Andrej Svetek*, medtem ko je predsednik občinskega odbora ZB tov. *Loštrk* izročil pokale najboljšim ekipam v plemenitem tekmovanju tega dne. Sledila je akademija, na kateri so sodelovali telovadci moških in ženskih in pionirskih vrst iz društev »Partizan«. Med tem pa so na bližnjih vrhovih goreli kresovi, nad mestom pa je žarel celjski stari grad v praznični razsvetljavi.

V petek, na dan občinskega praznika je godba zgodaj zjutraj budila meščane in jih spominjala na pomembnost prebujenega dne. Popoldan je bila slavnostna skupna seja občinskgea ljudskega odbora, zbora proizvajalcev in občinskega odbora ZB. Na tej svečanosti je obudil spomin na slavno preteklost NOB, ki je v Celju začela svojo zmagovito obdobje z ustanovitvijo celjske čete, predsednik Obč. odbora ZB tov. *Milan Loštrk*.

Istega dne je bila na Trgu herojev spominska komemoracija na grobu narodnih herojev. Podobne spominske svečanosti so bile tudi pri vseh drugih spomenikih in spominskih ploščah žrtvam narodnoosvobodilne vojne.

Praznično razpoloženje v Celju se je nadaljevalo tudi v soboto na večer pred praznikom vstaje slovenskega naroda. Na stadionu »Borisa Kidriča« je bil turnir v odbojki, zvečer pa na prostorih drsališča v mestnem parku nastop pevskih zborov s partizanskimi pesmimi. Sodelovali so moški in ženski ter mešani pevski zbori društev »Svobod« iz Celja in Štor.

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE V ŠMARTNEM V ROŽNI DOLINI

Na dan praznika vstaje slovenskega ljudstva je bila centralna proslava prenešena iz Celja v Šmartno v Rožni dolini, kjer je bila prirejena velika partizanska proslava. Proslave se je udeležilo veliko število Celjanov, predvsem borcev in aktivistov, ki so na tem področju med vojno delovali. Ob tej priliki so v Šmartnem odkrili spominsko ploščo na Hriberškovi hiši v spomin na enega najbolj prizadevnih sodelavcev NOB v tem kraju, na padlega Dominika Hriberška.

Proslavo v Šmartnem je ob sodelovanju občinskega odbora ZB pripravila tamkajšnja krajevna organizacija ZB, ki je zadnje čase začela zelo aktivno delovati. Tako je Šmartno dobilo spet svoj stari sloves enega najbolj razgibanih partizanskih krajev na področju celjske občine.

Poleg proslave v Šmartnem v Rožni dolini so bile tudi v Celju 22. julija razne prireditve v okviru proslave Dneva vstaje. Tako so na strelišču tekmovali celjski strelci, poleg tega pa so bila v Celju še druga športna tekmovanja na atletskem stadionu in na Glaziji.

IZKAZALI SO ČAST BRATOM DOBROTINŠKOM

Zveza borcev vojniške občine je osrednjo prireditev in proslavo za Dan vstaje priredila na domačiji Dobrotinškovih v vojniški občini. Dobrotinškovi so znani revolucionarji že iz predvojnih let. Nič čudnega ni, da je okupator kmalu po prihodu izlil svoj bes tudi na to napredno hišo. Štirje bratje iz te družine so žrtvovali svoja življenja za svobodo in napredne ideje. Vsi so bili že pred vojno komunisti in najbližji sodelavci celjskih partijskih voditeljev. Trije od bratov so končali svoje revolucionarno življenje zverinsko mučeni kot talci, četrti pa je padel kot borec z orožjem v rokah.

Morda je po tolikem času bilo že nekoliko pozno, vendar so končno dobili bratje Dobrotinški primerno spominsko ploščo na hiši, kjer so živeli, delovali in sejali seme upora med ljudi. V nedeljo popoldan je bila ob odkritju spominnske plošče partizanska slovesnost, na katero so prihiteli mnogi borci vojniške občine in drugi gostje, pa tudi tisti, ki so Dobrotinške poznali po njihovem neomajnem delu za napredno stvar.

PARTIZANSKO SREČANJE na Slemenih nad Dramljami

Kot mnogi drugi kraji v našem okraju so tudi v šentjurski občini zelo lepo proslavili praznik vstaje slovenskega ljudstva. Za osrednjo proslavo so izbrali znan kraj nedaleč od tam, kjer je bila 20. julija 1941 ustanovljena prva celjska četa. Sleherni aktivist in borec, ki je partizanil med kozjanskim in pohorskim področjem, se je gotovo kdaj oglasil na Slemenih, kjer je pri ljudeh v raztresenih domačijah našel vedno gostoljubje in varno zatočišče. Med vsemi temi znanimi partizanskimi hišami pa je bržkone najbolj znana Štantetova domačija. Tu so se zbrali v nedeljo borci iz šentjurske občine, prišli pa so tudi borci od drugod, da bi spet po dolgem času videli znance in kraje, ki jih poznajo iz časov borbe.

Na Štantetovi domačiji je bilo tisti dan vse živo, razen borcev in aktivistov je prišlo na svečanost veliko število delovnih ljudi iz bližnjih krajev. Svečanost se je pričela okoli desete ure, ko so po obronkih gozdov začele pokati puške. Partizanske patrulje so se približevale zbirališču. Med igranjem godbe na pihala je komandant vseh patrulj dal raport predsedniku občinskega ljudskega odbora Šentjur tovarišu Petru Hlastecu. Med gosti so bili poleg njega še nekateri drugi politični delavci šentjurske občine s sekretarjem Občinskega komiteja ZK tovarišem Mrevljetom. Spored, ki je dopolnjeval to svečano srečanje bivših partizanov, je vseboval nastop pevskega zbora in recitacije, najbolj prisrčen pa je bil pozdrav pionirja Jožeta Čurčiča. S pretresljivimi besedami se je sin padlega partizanskega borca zahvalil prisotnim partizanom za njihovo junaško bojevanje in obljubil v imenu vseh svojih vrstnikov, da bodo trdno stali na temeljih, ki so bili zgrajeni med vojno in to s krvjo premnogih žrtev.

Čeprav svečanost ni bila tako veličastna in množična kot smo jih vajeni iz prejšnjih let, vendar se zdi, da je ta oblika partizanskih srečanj zelo koristna. Ljudje se srečujejo na najrazličnejših krajih, kjer so bila med vojno žarišča borb, srečujejo se s prebivalci, ki so ljudski vojski dajali vso pomoč. S tem se obnavljajo borbene tradicije. Ljudje iz partizanskih krajev se čutijo vse bolj povezani z bivšimi borci, čutijo zadoščenje za svoje žrtve in nesebičnost, ki so jo pokazali med vojno.

Na partizanskem mitingu na Slemenih nad Dramljami so se srečali stari znanci iz partizanskih let.

Lepa proslava v Ljubečni

V soboto, 21. julija zvečer so množične organnizacije Ljubečne v počastitev Dneva vstaje slovenskega ljudstva priredile lepo proslavo pred spominsko ploščo padlim borcem tega kraja pri gasilskem domu. Na sporedu je bil kratek govor, recitacije, igrala pa je tudi godba na pihala. Na koncu so predstavniki Socialistične zveze Ljubečne, kolektiva Opekarne Ljubečna-Bukovžlak ter SZ Začreta, Leskovca in Žepine položili pred spominsko ploščo vence.

Prvi v službi miru

Ves svet je pozorno spremljal obisk predsednikov vlad Indije in Egipta v Jugoslaviji. Vsi trije predsedniki Tito, Nehru in Naser so znani kot odločni borci za mir, neomajni in dosledni politiki za neodvisnost svojih držav, ter končno vneti poborniki za sodelovanje med narodi. Sestanek treh predsednikov preteklí teden na Brionih je ta načela še bolj podkrepil. Dokazal je, da med narodi v svetu ne more biti nesoglasij zaradi različnih notranjih režimov, če je volja za sodelovanje in želja po miru dovolj velika. Tu so se sestali trije najbolj vidni politiki s treh kontinentov, Evrope, Azije in Afrike.

Pogovori na Brionih so dali pričakovane rezultate, govorili so o nujnosti aktivne koesistence, o važnih mednarodnih vprašanjih, ki morajo biti rešena, da ne bi ogrožali miru. Govorili so o kolonialnih vprašanjih, o združitvi Nemčije, težišče pogovorov pa se je sukalo okoli nujnosti še večjega zalaganja vseh prizadetih držav za mirno reševanje vseh nasprotujočih si problemov v svetu. Nadalje je sestanek poglobil odnose med temi državami tako v političnem, gospodarskem in kulturnem pogledu.

Po sestanku na Brionih sta oba predsednika — gosta zapustila našo državo polna vtisov, ki sta jih odnesla od gostiteljev in jugoslovanskih narodov sploh.

Takoj drugi dan po odhodu Nehruja in Naserja se je na Brionih s predsednikom Titom sestal visoki gost iz daljne Kambodže, princ Norodom Sihanuk. Predsednik vlade te azijske dežele je obiskal tudi Zagreb in Beograd, od tu pa nadaljeval svojo pot v Avstrijo in Francijo.

Po obisku treh državnikov v naši državi je krenil naš predsednik na pot. Na povabilo grškega kraljevskega para se je odpeljal na otok Krf, kjer bo preživel krajši čas v družbi grškega kralja Pavla in kraljice Friderike. Dasiravno je ta obisk namenjen zgolj za odmor našega predsednika in njegove soproge, se bo na Krfu sestal z najvidnejšimi grškimi politiki ter z njimi razpravljal o poglobitvi odnosov z našo prijateljsko sosedo Grčijo.

Skupna seja obeh zborov okrajnega ljudskega odbora v Celju

POROČILO O DELU FINANČNE INŠPEKCIJE — POROČILO SVETA ZA PLAN IN FINANCE O IZPOLNITVI PLANA ZA PRVO POLLETJE LETOŠNJEGA LETA

Pretekli petek je bila pod vodstvom predsednika RIKA JERMANA skupna seja obeh zborov Okrajnega ljudskega odbora v Celju. Po končani skupni seji je bila še ločena seja okrajnega zbora proizvajalcev, na katerem so obravnavali poročilo o pregledu zaključnih računov gospodarskih organizacij za 1955. leto ter sklepali o predlogih komisij za dokončno potrditev zaključnih računov. Razen tega pa je zbor proizvajalcev obravnaval še nekatere prošnje gospodarskih organizacij.

FINANČNA DISCIPLINA V PODJETJIH SE JE MOČNO OKREPILA

Na skupni seji je po poročilu o izvršitvi sklepov dosedanjih sej OLO, šef finančne inšpekcije *Stane Tratnik* poročal o delu okrajne finanče inšpekcije v prvem polletju letošnjega leta. Iz njegovega poročila povzemamo, da je številčna zasedba okrajnega finančnega inšpektorata še vedno nezadovoljiva. Zato bo OLO moral stremeti za tem, da se bo število inšpektorjev povečalo še za nadaljnjih 5 in s tem doseglo predvideno število po sistemizaciji. Delo pa tudi narekuje, da se bodo morali inšpektorji specializirati za posamezne panoge gospodarske dejavnosti, kajti le specializacija bo pripomogla k večji storilnosti, zlasti pa zboljšala kvaliteto dela posameznih inšpektorjev.

V prvem polletju letošnjega leta so finančni inšpektorji skupno opravili 284 pregledov, in sicer 169 rednih in izrednih pregledov izključno finančno inšpekcijskega značaja, nadalje 8 pregledov finančno šamostojnih zavodov, 91 pregledov zaključnih računov gospodarskih organizacij in 16 pregledov zaključnih računov pri finančno samostojnih zavodih. Pri pregledih je bilo ugotovljenih nekaj nad 18 milijonov dinarjev zaostankov pri vplačilu družbenih obveznosti. V glavnem so ti zaostanki ugotovljeni pri pregledih zaključnih računov in so nastali zaradi spremembe delitve celotnega dohodka, le malokje pa so ti zaostanki nastali zaradi malomarnosti ali neznanja kadrov. Če primerjamo, da je okrajni finančni inšpektorat lani ugotovil neplačanih družbenih obveznosti v višini 668 milijonov dinarjev, pa letos ugotovljeni znesek neplačanih obveznosti dokazuje, da se je finančna disciplina v naših gospodarskih organizacijah močno okrepila.

Finančni inšpektorji so v prvem polletju letošnjega leta vložili 81 prijav pristojnim organom v nadaljnji postopek. Od rešenih razsodb znašajo denarne kazni 382.800 dinarjev.

Finančni inšpektorji so nadalje ugotovili, da so bile najbolj pogosto kršene uredbe o knjigovodstvu, nadalje o gospodarjenju z osnovnimi sredstvi, o kreditih in uredba o pobiranju dohodkov. Predpisi pa so bili v prvi vrsti kršeni zaradi slabo organiziranega knjigovodstva, zaradi nezadostne materialne evidence, zaradi nezadostne in pomanjkljive lastne kontrole v gospodarskih organizacijah in končno tudi zaradi pomanjkljivega dela vodilnih uslužbencev.

Pri pregledih zaključnih računov pa so inšpektorji naleteli predvsem na naslednje napake: na pomanjkljivo vodenje poslovnih knjig, na pomanjkljivo evidenco osnovnih sredstev, na nenamensko uporabo obratnih sredstev, na obremenjevanje materialnih stroškov za izdatke, ki nimajo tega značaja, na nepravilno uporabo določil o plačah in podobno.

Nekaj konkretnih ugotovitev: v *Tovarni žičnih izdelkov* v Celju so bile ugotovljene razne nerednosti in nepravilnosti pri obračunavanju potnih stroškov za bivšega direktorja. V *Tekstilni tovarni Prebold* so obratna sredstva trošili za investicije in to v višini 8,7 milijona dinarjev. Inšpekcija je nadalje ugotovila, da je izguba v *Pivovarni Laško* nastala razen nekaterih objektivnih razlogov še zaradi pomanjkljive komercialne službe. Inšpektorji so nadalje ugotavljali, da je honorarno knjigovodstvo bilo v mnogočem glavni vzrok gospodarskim nepravilnostim in tudi kriminalu, saj je bilo to knjigovodstvo urejeno le po formalni plati, tuja pa mu je bila kvalitetna oblika gospodarskega dogajanja v teh podjetjih.

SLABO IZPOLNJEVANJE PLANSKIH OBVEZNOSTI

V nadaljevanju seje je predsednik sveta za družbeni plan in finance *Andrej Svetek* poročal o izpolnitvi plana v prvem polletju letošnjega leta. Tako je bil polletni plan proizvodnje po količini izpolnjen v industriji skupaj s 44% in to v odnosu na celoletne planske obveznosti. V proizvodnji električne energije je bil plan izvršen s 36,5%, v proizvodnji in predelavi premoga s 47%, v črni metalurgiji s 47%, v metalurgiji barvanih kovin z 41,5% v predelavi nekovinskih rud s 44%, v kovinski industriji s 43,7%, v kemični in-

(Nadaljevanje na 2. strani)

pogled po

Ena od držav, ki so po drugi svetovni vojni imele odločilen vpliv v razvoju sveta, je tudi Francija. Ena od štirih velikih pa ni imela prave besede in slišali so se že glasovi, da je njen pomen vsak dan manjši, da je spričo amerikanske politike z Zapadno Nemčijo vprašanje Francije kot velesile že načeto. Pokazalo pa se je, da galski petelin ne spi. Njegov glas je v zadnjem času v Evropi in po svetu vedno bolj slišati, zato je prav, da se z njim nekoliko bolj ukvarjamo.

Francijo poznamo po vojni predvsem kot deželo »tisoč in ene« vlade, zaradi česar so nekateri že govorili, kakor nekoč o osmanskem imperiju, o bolnem možu ob Atlantiku. Verjetno pa so bile vladne krize nujne zato, da so prišle na površje napredne sile francoskgea javnega življenja. Morebiti ima veliki francoski filozof Taine prav, ko razmišlja o značaju in naravi Francozov in Nemcev: Nemci se vladi, če je slaba, upirajo, toda vse po postavi, potrpežljivosti, kakor da bi jo skušali popraviti, ne pa razbiti. Francozi te potrpežljivosti nimajo, imajo pa danes nedvomno najnaprednejšo vlado po desetih letih. V vladi je socialistična stranka, ki jo vodi Guy Mollet, in radikalno - socialistična stranka. Prva ima 96, druga 55 poslancev, torej ne dovolj za večino. V vladi sta še dve manjši stranki (Mittérrandova demokratsko-socialna unija in Chaban-Delmasov del socialnih republikancev). Čeprav zato nujno mora biti kompromisna, je vendar njena linija v glavnem napredna, pozitivna, s francoskega in mednarodnega stališča.

Vsi se spominjamo, kako je vlada v letošnji spomladi s Pineaujem in Molletom začela z ofenzivo na revizijo zahodnih stališč. Ta Molletova pobuda raste iz njegovih nazorov, ki jih je opredelil pred meseci, ko je postal ministrski predsednik. Francoska socialistična stranka ima svojo pot v socializem, ki praktično ni revolucionarna, vendar ima iste cilje kot naš, to je preobrazbo v smislu socializma. Socializem ji je stvarnost, ki ga ne more nihče več ignorirati. Celo njegovi nasprotniki so prisiljeni uporabljati sosocialistični jezik, če hočejo doseči pri množicah kak učinek.

Ker pa je zunanja politika v najožji zvezi z notranjo, je francoska vlada tudi na zunaj pokazala tisto zunanje politično linijo, ki je značilna za socialistične sile, in zanjo konkretno dela, računajoč z nasprotniki, z velikim političnim realizmom.

Mollet se v zunanji politiki drži stališča, da vojne nevarnosti ni več. Ko je Moskva popustila svojo agresivno politiko do Jugoslavije, se je v Evropi zgodilo nekaj velepomembnega. Mollet je takoj ugotovil in o tem govoril, češ da je to najvažnejši dogodek zadnjih 30 let, če Moskva pripušča vsakemu narodu lastno pot v socializem. »Če Rusi niso iskreni, jih moramo prisiliti, da se to izkaže. Če pa so, je toliko bolje.« Drugo njegovo izhodišče je razorožitev, ki jo je postavil pred nemško združitev in s tem seveda strašno razburil Adenauerjev lager v Bonnu. Razorožitev je eno od sredstev, s katerimi se bo odpravila neenakost in nasprotje med razvitimi in nerazvitimi državami. Sredstva za oboroževanje naj bi se v okviru OZN razdelila med manj razvite države. Samo v razoroženi Evropi je možno zediniti Evropo, ne samo njen zapadni del, marveč vso. Evropska tržišča je treba povezati po socialističnih principih. Treba je Evropo »ekonomsko integrirati«, ne vojaško, treba je spraviti Vzhod in Zahod v Evropi, pa bo Evropa zares sila, ne pa satelit Amerike.

Te Molletove ideje se resda ne ujemajo povsem s sovjetskimi, toda kdo naj to pričakuje? Nedvomno pa lahko odigra izredno pomembno vlogo posrednika med Vzhodom in Zahodom. Mollet je prepričan, da vsak amerikanski »ne« na vse pobude vlad, ki ZDA niso všeč, pomeni nov korak k vojni, ker temelji na apriornem nezaupanju, na sumničenju in predsodkih.

Važna je Molletova zahteva po reviziji Atlantskega pakta s tem, da se mu da ekonomska, kulturna in socialna vsebina. S tem se Francija paktu ne odreka. Ker pa je istega mišljenja tudi Italija in vrsta drugih zapadnih držav, je to izzvalo v zapadnem taboru dosti velik potres, v katerem se je moral Molletovemu mnenju prikloniti tudi Dulles, čeprav nerad, čeprav prisiljen, kajti odkrito izrekati se za zgolj vojaški pakt danes ni primerno.

Dober agent na Molletovo politiko je nedvomno Bonn. V Bonnu se Adenauer in njegovi kar ne morejo odreči svoji tezi, da je združitev Zapadne in Vzhodne Nemčije mogoča samo po vojaški poti, da so nasprotja med Zahodom in Vzhodom nepremostljiva, da Zapadna Nemčija s SZ nima kaj govoriti v diplomatskem jeziku, marveč le z orožjem. Zato je z ameriško pomočjo ustvaril novo nemško vojsko, da bi »z močno roko« zagovarjal nemška stališča, zato je proti razorožitvi, zato je tako živčno reagiral na Molletovo linijo, ki utegne vendarle vzpostaviti most med ZDA in SZ, s tem pa izpodbiti Adenauerjevo politiko, ki je skoraj bolj ameriška, kot je v Washingtonu, saj v Evropi ne dobiš države, ki bi se vnemala nad nemško revanžo na Vzhodu, ZDA pa gotovo niso za politiko, ki bi bila proti vsej Evropi. Nemci poskušajo tudi s posaarsko vabo, ki pa je seveda ponarejena in nevarna.

Drži: današnja zunanja politika Francije drži k idealnemu cilju, ki ga seveda ne bomo dosegli jutri, ki pa je vreden, da delamo zanj.

T. O.

Pred obiranjem hmelja

Pičle tri tedne nas še loči od obiranja hmelja. Brez dvoma, da je to za savinjske hmeljarje, pa tudi za naše gospodarstvo pomemben dogodek.

Hmeljske površine so se letos dvignile na 1.800 ha ali za okrog 120 ha proti lanskemu letu. Izdatna obnova dotrajanih hmeljevk, zalaganje hmeljarjev pri obdelavi hmeljišč in dobro organizirana zaščitna služba, ki je doslej na splošno ohranila rastlino zdravo, omogoča cenitev, ki kaže, da bo povprečni donos pridelka vsaj enak lanskoletnemu. Sicer so obilne padavine v mesecu juniju in juliju vplivale na razvoj rastline na težjih zemljah, toda zaradi izdatne toplote v sončnih dneh julija se je rastlina tudi na teh zemljah vidno popravila. Priznati moramo, da je muhasto vreme zelo otežkočalo, marsikje pa tudi zahtevalo več skrbne obdelave v hmeljiščih. Vendar vse kaže, da trud ni bil zastonj, ker je pričakovati tudi po kakovosti dober pridelek. Seveda nas še loči nekaj dni do obiranja ali dober mesec, da bo pridelek pospravljen. Toda hmeljarji vedo, da je treba prav v zadnjem času podvojiti pozornost hmeljišča, sicer lahko v kratkem času peronospora in rdeči pajek opravita svoje delo. Mnogo so letos v zaščiti pripomogle nove zadružne motorne škropilnice, ki se jih hmeljarji v celoti poslužujejo. Ne smemo prezreti še delo oddelka za zaščito pri Inštitutu za hmeljarstvo, ki je dnevno zasledoval razvoj rastline in škodljivcev ter s praktičnimi nasveti pomagal hmeljarjem očuvati hmeljišča.

Zdaj smo na pragu obiranja in sušenja hmelja. Od pravilne in pravočasne izvedbe teh dveh nalog mnogo zavisi kakovost pridelka. Hmeljarji si morajo pravočasno preskrbeti dovoljno število obiralcev, pripraviti sušilnice, poskrbeti s kurivom itd. Te naloge je treba temeljito opraviti še pred sezono, ker v nasprotnem primeru lahko nastanejo za nepripravljenega hmeljarja izredne težave.

Vsako leto pride v Savinjsko dolino na tisoče obiralcev, ki pomagajo pospraviti pridelek. Ti ljudje prihajajo iz krajev Slovenije in obrobnih predelov Hrvatske. Tudi letos jih iz teh krajev pričakujemo. Važno je, da si hmeljarji delovno silo pravočasno preskrbijo sami. Nemogoče je namreč, da bi to urejevala zadruga ali druga organizacija nekje v centru. Sicer pa imajo vsi vestni hmeljarji že več let iste obiralce in pri teh ne bo večjih težav. Težje je pri nekaterih hmeljarjih, ki ne poskrbijo niti za minimalne življenjske pogoje obiralcev (v redu hrana, stanovanje). Tako se zgodi, da takemu hmeljarju obiralci odidejo predno so opravili delo. So pa tudi primeri, da nekateri brezbrižni hmeljarji tekajo za delovno silo šele tik pred obiranjem. poslužujejo se celo nelojalnih korakov s tem, da obiralce prevzemajo drugim. Poslužujejo se raznih obljub, potem pa, ko je treba obljubo izvršiti, obiralci navadno razočarani odidejo. Takšni koraki so obsojanja vredni.

Prav je, da se tudi letos odločimo za enotno plačevanje obiralcev. Na nedavnem zadružnem zboru v Žalcu so delegati kmetijskih zadrug sklenili, da bodo predlagali hmeljarjem, da **plačajo letos obiranje po škafu s hrano 35 din, brez hrane pa 45 din.** To ceno je mogoče osvojiti zlasti, če pomislimo, koliko škode lahko nastane hmeljarju na kakovosti pridelka, če neprimerno zakasni z obiranjem. **Za prevoz obiralcev je odobren 25 odstotni popust na železnici iz vseh krajev Slovenije in Hrvatske. Obiralci si morajo kupiti na vstopni postaji celo karto in obrazec K-13,** na povratku pa na podlagi prednjega obrazca in predložene vozne karte, kupljene pri odhodu na delo, plačajo samo polovico stroškov prevoza za nazaj.

Važno je opozoriti hmeljarje, da ob prihodu takoj obiralce prijavijo na prijavnih uradih, sicer bodo imeli zopet neprilike, kot je bil primer lansko leto.

Skrbno opravljeno delo, ki čaka hmeljarje v sezoni obiranja, bo brez dvoma velik prispevek h kakovosti pridelka. V kakovosti je ključ rentabilitete za proizvajalca. Prilično visoki proizvodni stroški in vložen trud v proizvodnjo bodo lahko na ta način resnično poplačani.

K. K.

Velike svečanosti ob krajevnem prazniku v Preboldu

Prebold slavi svoj krajevni praznik na dan, ko je bila na njegovem področju ustanovljena prva Savinjska četa. To je bil 22. julij leta 1941. Prebold se je za svoj praznik in obenem za praznik vstaje slovenskega ljudstva kar najbolj dobro pripravil. Ves teden pred praznikom so se vrstile razne prireditve v okviru krajevnega tedna. V programu tega tedna so sodelovale vse množične organizacije in društva v Preboldu.

Ob sklepu tedna, na krajevni praznik in Dan vstaje, je pa bilo v Preboldu množično zborovanje združeno z veliko parado gospodarskega, kulturnega, družbenega in športnega življenja v kraju.

V nedeljo popoldan je bil zbran ves Prebold z okolico v Preboldskem središču. Med gosti so bili tile najvidnejši politični delavci: sekretar OK ZKS iz Celja tov. *Franc Simonič*, podpredsednik okraja tov. *Miran Cvenk*, sekretar Obč. komiteja Žalec *Ivan Kovač*, zastopniki občinskega odbora v Žalcu in mnogi drugi domači politični in društveni funkcionarji.

Svečanost se je pričela s parado. Na čelu je korakala skupina borcev, ki so v partizanskih patruljah obiskali vse partizanske kraje v okolici. Za njimi so se pomikale skupine pripadnikov športnega društva »Partizan«, gasilci, člani kmetijske zadruge na vozovih in traktorjih, člani delovnih kolektivov tovarne in obrtnih delavnic, končno pa skupine članov raznih množičnih organizacij.

Prostor pred domom »Svobode« je bil napolnjen. Velika množica ljudi je navdušeno poslušala govore sekretarja Občinskega komiteja ZKS, posebno pa še izredno topel govor sekretarja OK ZKS tov. Simoniča.

Prizor s parade v Preboldu

Na koncu proslave je predsednik društva »Svoboda« v Preboldu odprl novo čitalnico in knjižnico, najlepšo v občini Žalec.

Vipotnik in Lorger - balkanska prvaka

Lešek tretji na Balkanu

Letošnje Balkanske igre, ki so prinesle vrsto novih balkanskih in državnih rekordov, so se končale z veliko zmago Jugoslovanov. K tej veliki zmagi so prispevali tudi atleti Kladivarja. Lorger je na visokih ovirah z letošnjim letom že četrtič na prestolu kot najboljši tekač na Balkanu v tej disciplini. V odsotnosti Oprisa, ki je emigriral v Anglijo, ni imel težkih nasprotnikov. Stanko Lorger je zmagal z nekaj metrov prednosti, njegov čas pa je bil 14.6! Vse gledalce je presenetil naš Andrej Vipotnik. Ko se je odpravljal iz Celja, smo na stadionu ugibali o njegovem času. Fant se je poredno smehljal, njegov trener pa je bil prepričan v novi rekord... »Start je bil strašen!« tako mi je pripovedoval Vipotnik po prihodu iz Balkaniade. »Imel sem notranjo progo in kar nisem mogel naprej. Gneča, odrivanje z rokami — kar vsega je bilo dovolj. Prerinil sem se na tretje mesto, po 400 m pa sem naskočil tekmeca pred seboj in nekako na 600 m sem bil že sam v vodstvu, ki ga nisem izpustil iz rok. Vesel sem zmage, novega balkanskega in slovenskega rekorda. Srečen sem, da je ta zmaga na progi 800 m zopet prišla v Celje, saj je že pred vojno ta trofeja pripadala Celju!« Njegov čas — 1:50.0! Odlično se je odrezal tudi najmlajši udeleženec letošnjih Balkanskih iger, 18 letni Roman Lešek. Častno je zastopal naše državne barve. V skoku ob palici, kjer je bil v zadnjem hipu določen v reprezentanco, je dosegel častno 3. mesto in bronasto kolajno. Kljub poškodbi je zopet preskočil 4 metre in pred njim sta se uvrstila le Milakov in Bolgar Hlebarov. Stanko Lorger je tekmoval še na 100 m, kjer je v predteku dosegel sijajnih 10.6, v finalu pa ni uspel ponoviti tega uspeha in je bil s časom 10.8 šele četrti. Dež in neutemeljen opomin pri prvem startu v finalu sta ga zadržala, da ni pokazal v tej disciplini celega moža, pa čeprav je ob odhodu iz Celja tako močno želel prav zmago v tej disciplini... V štafeti 4 x 100 m je Benjak tako slabo predal palico Lorgerju, da je Jugoslavija v tej disciplini po sigurnem vodstvu bila šele tretja!

Vipotnik in Lorger

Ponosni smo lahko na naše državne reprezentante, člane AD Kladivar. Na desettisoče udeležencev letošnjih Balkanskih iger jih je toplo pozdravljalo na beograjskem stadionu v zadnjem tednu. Celjani jih bomo lahko videli na startu že v soboto in nedeljo, 28. in 29. julija, na stadionu Borisa Kidriča, ko se bodo s svojimi klubskimi tovariši borili v II. kolu zvezne atletske lige za barve društva, Celja in vsega celjskega okraja z najboljšimi slovenskimi in hrvatskimi atleti. Prepričani smo lahko, da bodo tudi doma pokazali vse svoje znanje in zadovoljili vse ljubitelje atletike.

Lepa spominska svečanost pod vrhom Mrzlice

Osnovne organizacije ZB Rečica pri Laškem, Griže-Zabukovca in Hrastnik-Dol so se že dalj časa pripravljale za odkritje spominske plošče na Igrišah, to je na točki, kjer je meja vseh navedenih področij. Na tem kraju je stala kmečka hiša Hribarjevih-Igrišnik. Od leta 1941 so v tej hiši imeli zatočišče partizani. Tudi 7. marca leta 1943 so se oglasili v tej hiši: Hafner-Veličko, Štrcin, sosedov sin Ramšak ter dva brata Koširja. Tisti dan jih je nekdo izdal. Oboroženi Nemci so hišo obkolili, iz vseh strani v njo streljali in metali bombe, nakar so jo zažgali. Od borcev je ušel skozi okno le tov. Jernej Košir. Trije borci, oče in mati Hribarjeva, so zgoreli v hiši, medtem ko so sina Franca in sosedovega sina — Sušakovega ustrelili pri hlevu. Mladi hčerki Hribarjevi, Mimiko in Slavico, pa so odvedli v zapor, nato pa v taborišča.

Na granitnem bloku, izdelanem v Oplotnici, so vklesana imena sedmerih žrtev.

Že zgodaj zjutraj, na dan proslave, so začeli prihajati ljudje iz vseh smeri. Ob določeni uri pa so prispele partizanske patrulje, ki so se napotile na proslavo že prejšnji dan. Med potjo so obiskovale družine, katere so med NOB podpirale borce.

Najmočnejša patrulja, 56 borcev, je prispela iz področja Hrastnik pod vodstvom tov. Jakopiča. Druge patrulje so bile iz območja Griže-Zabukovca, iz Prebolda, Petrovč, Rečice in Sv. Jederti.

Veličasten je bil pogled na nad 1000 glavo množico ljudstva in stotine postrojenih partizanskih borcev, med katerimi smo videli tudi: hčerke Hribarjeve družine Mimiko in Slavico, preživelega borca, ki je ušel Nemcem iz hiše Jerneja Koširja, pa borce iz leta 1941: Maksa Jakopiča, Iva Zupanca, Pongraca Račka, Vilija Reberška in Rudija Hribarja.

Ploščo je odkril edini preživeli borec, ki je ušel takrat iz hiše, tov. Jernej Košir. Organizacije ZB so položile vence k spominski plošči. Prvi je položil venec tov. Ivo Zupanc v imenu Okrajnega odbora ZB. Tudi ostale množične organizacije so položile vence.

K povzdigu svečanosti so pripomogle godbe Svobode Rudnika Laško in rudnika Zabukovca. Prav tako so zapeli po nekaj pesmi pevski zbori istih svobod. Patrulja iz Rečice je izstrelila tudi salvo.

NAJBOLJŠA REKLAMA JE
OGLAS
v Celjskem tedniku

Skupna seja obeh zborov Okrajnega ljudskega odbora v Celju

(Nadaljevanje s 1. strani)

dustriji s 34,5%, v industriji gradbenega materala s 37,5%, v lesni industriji s 45,5%, v papirni industriji z 41,6%, v tekstilni industriji z 39,4%, v usnjarski industriji z 38%, v živilski industriji z 49,5% ter v grafični industriji s 47%. Večji izpad, kot izpolnitev plana po količini, pa kaže izpad izvršitve plana po vrednosti: le te-ga je industrija izvršila s 40%, vse gospodarske panoge skupaj pa z 42%.

Če odstotek izvršitve plana po vrednosti primerjamo z realizacijo dobička, ki je v polletju za vse gospodarske panoge skupaj izvršen s 27,7% (industrija sama s 26,8%), je očitno, da so tu porušeni proporci v elementih polne lastne cene, ki so bili predvideni z družbenim planom. Ta nesorazmerja postanejo še bolj očitna, če pogledamo odstotek izvršitve materialnih stroškov, ki v polletju za vse gospodarske panoge skupaj znaša 47,5, za industrijo samo pa 46,3. Številke povedo, da so se v preveliki meri povečali materialni stroški na račun planiranega dobička. V kolikor bi se proizvodni proces razvijal v skladu z realizacijo, bi morali materialni stroški ustrezati vrednosti proizvodnje in se gibati vzporedno s planom družbenega brutto proizvoda, dobiček pa bi moral biti realiziran s 46,7%.

Nesorazmerja v izvrševanju polletnega plana pa kažejo, da pri posameznih strokah industrije nastajajo prekomerne zaloge surovin in gotovih izdelkov, ki zmanjšujejo izvršitev plana po vrednosti, predvsem pa, kar se tiče planiranega dobička. Druga podjetja pa glede na prekomerne zaloge gotovih izdelkov nerealno znižujejo cene svojim proizvodom v breme planiranega dobička namesto da bi to storila na račun znižanja materialnih stroškov in večje storilnosti.

VNOVČEVANJE DOHODKOV OD PREBIVALSTVA JE NEZADOVOLJIVO

Vnovčevanje vseh dohodkov od prebivalstva ne poteka popolnoma zadovoljivo. Po stanju na koncu prvega polletja je bilo v celjskem okraju nevnovčenih še 153 milijonov dinarjev dohodkov od prebivalstva. Zapadla dohodnina od kmetov je bila na koncu polletja vnovčena s 85%, dohodnina od obrtnikov in prostih poklicev s 63%, prometni davek od privatnikov s 70% in takse s 33%. To stanje odločno narekuje, da bo treba izterjevalno službo pri občinskih ljudskih odborih zelo okrepiti in zaostriti.

Nasprotno s slabim vnovčevanjem dohodkov od prebivalstva pa kažejo proračunski izdatki prekomerno trošenje. Tako so bili dohodki po okrajnem proračunu ob koncu polletja izvršeni s 24% v odnosu na letni plan, izdatki pa z 31%, prav tako glede na letni plan. Še slabša pa je slika pri občinah, kjer so bili dohodki občinskih proračunov izvršeni z 18%, izdatki pa kar s 45%. Spričo takšnega stanja je tudi okrajni ljudski odbor sprejel nekatere sklepe, ki bodo zagotovili pravočasno odmero vseh dajatev od prebivalstva in nadalje pravočasno vnovčevanje dohodkov od prebivalstva.

PREBOLD NA POTI NAPREDKA

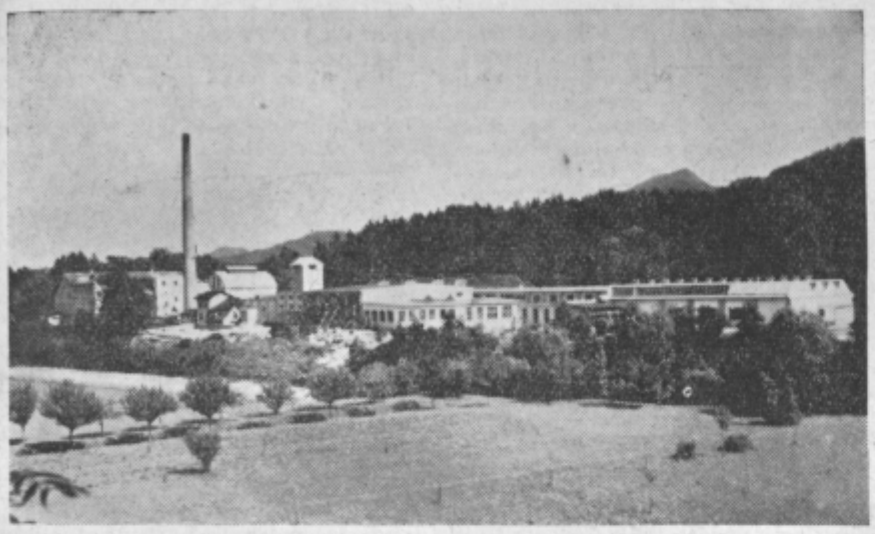

Hlapčevanja je za vselej konec. Tovarna je v rokah delovnih ljudi

Prebold je lep kraj, brez dvoma med najlepšimi v Savinjski dolini. Nekoč so tu, pod vznožjem Mrzlice v gozdovih lovili Kelti in Iliri, pozneje, toda kljub temu še pred dvemi tisočletji, so se ustavljali vojščaki starega rimskega imperija, dokler se tu niso naselili Slovani, začeli krčiti gozdove in v dolgih stoletjih naredili iz doline eno najlepših in najbolj plodnih.

TUKAJ LJUDJE NIKOLI NISO UPOGNILI HRBTOV

Kako bogata je zgodovina tega kraja. Razsežna preboldska graščina še spominja na fevdalne čase, na Žovneško in Schrottenbachovo gospoščino. Prebold je brez dvoma bil priča vsem razvojnim stopnjam človeške družbe, toda najveličastnejši vzpon, najbolj odločilni del svoje zgodovine pa doživlja v današnjih časih. To je doba, ki skupaj z bližnjo preteklostjo zadnjih desetletij zatemnjuje vsa poglavja tako žive in slikovitę zgodovine, pa tudi tiste iz najbolj mikavne antične dobe.

Tukaj ljudje nikoli niso upognili tilnikov. Kot so v 15. stoletju sledili puntarju za staro pravdo Boštjanu Nateku in oblegali srednjeveško Celje, kot so bili med najbolj vnetimi borci za odpravitev fevdalnega reda in dosegli zmago z razglasitvijo kmetijske odveze leta 1848, tako so tudi proti poznejšim kapitalistom nastopali vedno kot neizprosni borci.

Velika tekstilna stavka v letu 1936 je v živem spominu tukajšnjih ljudi. Prebold je veljal za enega najbolj upornih krajev v času predaprilske Jugoslavije.

Na tleh, ki jih je močila kri starih puntarjev, so zrasli novi borci — cvet voditeljev borbe v novejši dobi, orači in sejalci novega, poštenejšega, predvsem pa naprednejšega obdobja.

Družina revolucionarjev — Šlandrovih je zasejala na teh tleh tako močno sème novih idej, da ga ni mogel izruti najbolj krvoločen sovražnik slovenskega ljudstva — nemški fašizem.

Leta 1941, ko je domala vsa Evropa ležala v prahu pod nacističnimi škornji, tudi tu, kot po vsej širni domovini ljudje niso upognili hrbtov. 22. julija, na dan, ki ga praznujemo kot praznik vstaje slovenskega naroda, so na teh tleh skupaj z Zabukovčani ustanovili prvo Savinjsko četo. Boj, ki so ga oni začeli, ni prenehal, dokler ni bil izgnan sovražnik, dokler niso bile porušene vse krivice preteklosti, dokler se ni uresničila želja upornega ljudstva in dozorela v seme, ki so ga sejali preboldski revolucionarji s Šlandri na čelu. Zato so Preboldčani s polno upravičenostjo izbrali 22. julij za svoj krajevni praznik.

VES PREBOLD KOT ENA ZASTAVA

22. julij v Preboldu. Ves kraj je v zastavah, posebno še prostor pred Domom Svobode poleg spomenika žrtvam, enega izmed najlepših pri nas, ki je bil postavljen v spomin 174 žrtvam tega kraja.

Ves teden je bilo v Preboldu živahno. Vse dni so se vrstile prireditve, na katerih so sodelovala vsa tamošnja društva in množične organizacije. Zadnji dan, na dan dveh praznikov, je bil dobesedno ves Prebold z okoliškimi vasmi vred na nogah. — To je bila vrhunska prireditev dneva, veličasten zaključek in pregled političnega, kulturnega in

Iz njih veje mladost, zdravje in predanost domovini

telesnovzgojnega življenja Prebolda in okolice — parada delovnih ljudi.

Parada...

Čas se je premaknil čez popoldansko tretjo uro...

Na iskrem belcu v galopu pridirja pred tribuno s častnimi gosti komandant partizanskih patrulj Slavko Debeljak:

— Tovariš sekretar, je raportiral sekretarju okrajnega komiteja ZKJ tov. Simoniču, — partizanske patrulje so izvršile svojo dolžnost. Obiskali smo stare partizanske postojanke, pozdravili partizanske družine, obdarovali otroke padlih tovarišev in se poklonili mrtvim borcem na njihovih grobovih.

Dovolite, da začnemo s parado!

Potem se je začelo. Ker je bil ves Prebold z okolico v paradi, sprva, razen častnih gostov, skoraj ni bilo nobenih gledalcev. Toda prireditelji so se lahko muzali, ker so vedeli, da bo ob zaključku parade prostor pred domom premajhen...

Cesta se je stresla pod kopiti kmečkih konj, ki so jih jezdili zagoreli fantje v belih srajcah, z rdečimi rutami okoli vratu, v rokah pa so nosili zastave. Takole samozavestni so morali izgledati kmečki jezdeci v puntarskih dneh. Toda tisti čas je daleč v temni preteklosti. Debelo zidovje preboldske graščine je samo še spomin...

Nato godba. Igra partizanske koračnice. Za njo pa vihrajo živobarvne zastave športnikov društva »Partizan«.

Mlada dekleta, postavni fantje, pionirji razgretih lic. Delavke poleg kmečkih deklet, vajenci ob rami z dijaki. Prebold ne pozna razlik med stanovi. Vsi so delavni ljudje, enakovredni in enotni. Časi nekdanjih strankarskih razprtij so ostali le še črke na orumenelem papirju kronistovih zapiskov. »Partizan« v Preboldu združuje... mlade in starejše. Toda čez kratek čas jih bo še več. Poleg lepega sodobnega bazena in še nekaterih športnih naprav že raste iz temeljev nova telovadnica.

Gasilci. Vedno pripravljenni priskočiti na pomoč ogroženim ljudem in imetju. Pred dnevi so pošteno zmočili hišo krajevnega urada, ko so sodržavljanom pokazali, da se lahko nanje zanesejo.

REVIJA ŽIVLJENJA NA VASI

Zdaj je mimo tribune šel najbolj živ del parade.

Zadružniki so na vozovih, traktorjih in prikolicah pokazali moč zadružništva, prizore življenja na vasi in njihovo vsakodnevno delo.

Med hmeljem je hmeljar škropil bujne kobule zelenega zlata, živinorejci so se postavljali z mladimi živalmi plemenskega goveda...

Štirje letni časi. Vsak na posebnem vozu. Delo kmečkih ljudi spomladi, poleti, na jesen in pozimi... Kmečka »ohcet« v narodnih nošah.

Toda tudi v resnici življenje na vasi

Dan prej v paradi, naslednji dan pa že ob mlatilnici. Prvi na sliki predsednik zadruge Prebold.

ni drugačno od tega, ki so ga pristno pokazali na paradi.

Preboldska zadruga je ena izmed najboljših. Na vsem področju Prebolda, Latkove vasi, Dolenje in Gorenje vasi, Kaplje vasi in Reke je manj kot 10% kmetij, ki niso včlanjene v zadrugo. Včlanjenih je 180 kmečkih gospodarstev. Zadruga ima poleg hmeljarskega odseka (kar je seveda več kot razumljivo) tudi druge: trgovski, živinorejski, sadjaraski in kreditni odsek. In žene zadružnice... Videli ste jih lahko, kako so bile ponosne poleg svojih izdelkov iz tečaja za vkuhavnje. Enako tudi mladi zadružniki, jutrišnji gospodarji in nosilci nadaljnjega napredka kmetijstva.

Parade še ni bilo konec.

Komaj polovica...

Tu so, delavke in delavci najstarejše tekstilne tovarne v okraju. Tu so hčere in sinovi tistih, ki jih je kapitalist Ulich hotel narediti za sužnje pri strojih in izmozgati iz njih kar največ zlata. Vmes so tudi oni, ki so stavkali in se upirali kapitalistom, vsi skupaj pa so sedaj lastniki tovarne, vsi odločajo o proizvodnji ter soodločajo o napredku celega okraja.

Za njimi pa so prišli delovni ljudje iz vrst obrtništva. Mizarji, čevljarji, krojači, peki, mesarji, delavci iz remontne delavnice in opekarji. Vsi so na posrečen način prikazali svoje delo.

Parado so zaključili člani množičnih organizacij, društev, zbrani pod svojo zastavo enotnosti.

Skratka, ves Prebold z okolico, vse gospodarske panoge, vse politično, kulturno in telesnovzgojno življenje se je v tem času pomikalo mimo oči prisotnih gledalcev. Toda gledalci so bili so-

Kot v zadrugi, tako tudi v tovarni odločajo o vsem življenju kraja delovni ljudje. Na sliki zasedanje delavskega sveta v Tekstilni tovarni Prebold.

delujoči, sodelujoči gledalci. Prav gotovo so bile preboldske hiše in okoliške vasi v teh urah prazne.

NIČ RAZLIKE MED DELAVCI, KMETI IN...

»Prihodnji prvi maj v Preboldu ne bomo več slavili v tovarni«, je dejal direktor tovarne in predsednik društva »Svobode« tov. Marcijan. Čemu neki? Vsi smo delovni ljudje in 1. maj je naš skupni praznik.

Res! Čemu neki? Vse življenje v tem kraju se je zlilo v celoto. Enako kmet, kot delavec; uslužbenec, kot obrtnik; vsem je pri srcu rast in napredek njihove rodne grude. Vse življenje v kraju je povezano, naj bodo tudi praznovanja. Tako bodo sindikati pripravili svoje, zadružniki svoje, društva in organizacije pa svoje deleže k skupnim proslavam velikih praznikov.

NOVA KNJIŽNICA IN ČITALNICA PROSVETNEGA DRUŠTVA »SVOBODA«

Krajevni praznik so v Preboldu proslavili še z eno pomembno zmago. V domu prosvetnega društva so odprli nove prostore knjižnice in čitalnice. Ti prostori so med najlpeše urejenimi v Savinjski dolini. Knjižnica ima sedaj že 2250 knjig. Predvidevajo, da bodo ustanovili še potujočo knjižnico, ki bo knjige približala vasem in dopolnjevala vaške knjižnice z večjo izbiro knjig. »Svoboda« v Preboldu razpolaga sedaj z dvorano za prireditve in kino, s knjižnico in čitalnico, glasbeno in šahovsko sobo. Tu je središče za delovanje 208 članov preboldskega prosvetnega društva »Svoboda«.

PREDSEDNIK TITO JE POVSOD NAVZOČ

To v Preboldu še prav posebno čutijo. Ne samo pri njihovem vsakodnevnem življenju, ne samo v preteklosti, ko je na njegovo odločitev bil tudi v tem kraju prižgan ogenj upora. Danes svojci preboldskih žrtev z zaupanjem sledijo njegovi borbi za mir in so veseli vsakega uspeha na tem področju.

Čut za tradicijo je v kmečkih ljudeh še vedno živ. Tu vidimo veselo kmečko »ohcet« v originalnih slovenskih nošah

Vendar imajo delavci v tekstilni tovarni še en vzrok, da čutijo prisotnost predsednika republike. Sloves Jugoslavije se naglo širi. Prijateljske zveze razširjajo tudi sodelovanje na gospodarskem polju. Letos je tekstilna tovarna zabeležila eno izmed najbolj plodnih let v pogledu izvoza po vojni. In kam gre to blago? Tja, kjer včasih za Jugoslavijo sploh vedeli niso. Daljne azijske države so po obisku predsednika Tita odprle vrata tudi proizvodom naše industrije.

Z velikimi uspehi je Prebold z okolico proslavil slavnostne dni. V teh skromnih vrsticah ni bilo mogoče povedati vsega, kar bi bilo treba povedati. Prebold je na poti naglega napredka, občani tega kraja stopajo pod enotno zastavo svoji boljši bodočnosti naproti. Veliko je še starega, toda te stvari so mrtve in debelo zidovje graščine je simbol tega minulega časa. Novi pa so ljudje, prežeti z novim časom. In to je poglavitno. Živa človeška volja, njegova zavest in hotenje spreminjajo čas, odnose, okolje in zgodovino. Vse ostalo je minljivo. Po tolikih borbah, žrtvah in prizadevanjih Prebold z okolico slavi najveličastnejšo zmago in polnokrvno živi in piše najponosnejše poglavje svoje zgodovine v okviru velike družine jugoslovanskih narodov.

Zadružniki so na paradi pokazali svoje delo. Med najbolj zanimive prikaze sodi revija štirih letnih časov na vasi. Tole je brez dvoma detajl iz jeseni

Po končani paradi so v domu »Svobode« odprli novo čitalnico in knjižnico, ki bo duhovno središče življenja v tem kraju

Ob zaključku krajevnega tedna je po paradi bilo na velikem zborovanju vse delovno ljudstvo iz Prebolda in okolice

ČEMU JE TO PODOBNO!

Na šoli na Pilštanju so neznani zlikovci pobili na pritličnem razredu šipe, vrdli v razred in poškodovali klopi. Za surovo dejanje naj bi se zanimalo tudi prebivalstvo in pomagalo izslediti vandale, da dobijo zasluženo kazen.

Kje bo speljana obsotelska železnica

Po zaključkih zadnje seje sveta za industrijo, obrt in blagovni promet pri Okrajnem ljudskem odboru v Celju kaže, da bo investitor za gradnjo obsotelske železnice že v kratkem sklical sestanek vseh zainteresiranih in pristojnih činiteljev, ki naj bi sodelovali v razpravi o bodoči trasi obsotelske železnice, zlasti v njenem severnem delu. Po dosedanjih izjavah bo prvi del obsotelske železnice, in sicer do Kumrovca, izročen svojemu namenu že 22. decembra letos.

Prihodnji sestanek pa naj bi odločil, kako bi bila železnica speljana na severnem predelu. Zdi se, da bo obveljal predlog, po katerem naj bi bila proga speljana med Rogaško Slatino in Rogatcem in nadalje proti Ptuju ter od tod dalje proti Pragerskem ali Mariboru. Ker bo obsotelska železnica v glavnem tranzitna, bo v veliki meri razbremenila tako imenovano južno železnico.

V zvezi z gradnjo železnice se pojavlja tudi vprašanje regulacije Sotle. Zaenkrat regulirajo Sotlo le na tistih predelih, ki so v neposredni zvezi z gradnjo proge, prav pa bi bilo, da bi se istočasno rešilo še vprašanje celotne regulacije reke, ki poplavlja bližnje predele že po malo večjih nalivih.

Naša družina in mladina

Koristno delo mladine v počitnicah

Odšli so... Grenke solze ali veselje je premagano. Učenci, ki so vse leto marljivo delali, so si zaslužili primeren počitek, prav tako kot tisti delavec, ki se po težkem osemurnem delu odpočije na prijetni domači postelji.

Dva dolga meseca služita otrokovemu duševnemu počitku. Mnogi starši se sprašujejo: »Kaj naj bo zdaj najbolj pametno, da moj otrok počenja?« Odgovorov je dosti. Res pa je, da se je tudi tokrat treba pravilno odločiti. Dnevni red: zajtrk, sola, kosilo, učenje in vaje, igre — je prekinjen. Poglejmo, kaj bi bilo najbolj nepravilno! Otroka v počitnicah zanemarjati in ga prepuščati njegovi lastni volji. Tudi sedaj bomo njegovo delo, čeprav v zgoščeni obliki, usmerjali. Pomnimo, da je otroka treba usmerjati tako dolgo, dokler ne postane zrela, samostojna osebnost.

Če pa hočemo, da bo otrok v življenju srečen in mu bo vsaka oblika dela zadovoljstvo in hkrati uspeh, potem ga moramo že zgodaj privajati na delo.

Delo v socialistični družbi ni sramota, ampak čast za vsakega člana naše družbe. Tega ne smemo pozabljati pri vsakodnevni vzgoji našega otroka. Če smo otroku dovolili, da je deset mesecev šolskega leta posvetil pretežno učenju, kar tudi ni povsem pravilno, potem ga v počitnicah seznanjamo z vsakodnevnim drobnim opravilom, ki ga je pri vsaki hiši dosti.

Na taka dela bi morali navajati otroka že v zgodnji mladosti. Naj jih navedem nekaj za dekleta: pometanje, brisanje posode, pospravljanje (in to redno!) igrač itd. Za fante: pospravljanje igrač in drugega, vsakodnevno prinašanje drv za kuhinjo itd. Navedena dela, ki jih od otroka terjamo redno vsak dan, so dobra osnova delovne vzgoje. Na osnovi teh privzgojimo otroku smisel za red in skrb. Kmečki domovi marsikje tako vzgojo dobro poznajo. Priznati moramo, da so taki kmečki otroci navadno zelo pridni v šoli. So pa tudi izjeme predvsem tam, kjer kmetje svoje otroke ali zaradi konservativnosti ali pa zgolj zaradi izkoriščanja popolnoma odtegnejo šoli. Uspeh pri takih otrocih ne more biti dober.

Takole se neredko dogaja: mati pride v šolo in sprašuje, kaj vse naj še počne z otrokom, da bo v šoli bolje uspeval. In že na široko pripoveduje, kako dolgo se njen otrok uči in da mu poleg učenja prav ničesar ni treba. Otrok, Marija, je stara 12 let. In še prav ničesar ne dela?! To je tisto, kar potem otroku odteguje resnično življenje. Ali niso taka dekleta, ki dorastejo, prave reve, ko se spoprimejo z življenjem?!

Pa k počitniškemu delu! Delovno vzgojo bomo v različnih oblikah otroku posredovali. Zato bomo mislili na njegovo zaposlitev.

Poslati otroka na kmete, kjer bo spoznal življenje in bo kaj rad opravljal to ali ono delo. Poleg tega bo otrok sproščeno zadihal v pestri in živi naravi in jo bo spoznaval, kar je tudi zelo važno!

Otroka, predvsem pubertetnika, zaposliti v kakem podjetju ali obrtni delavnici z lažjimi deli, je zelo dobro. Mogoče bomo že tu videli, kakšni interesi, ki jih s tisto vrsto dela okrepimo, prevladujejo v otroku. Taka ugotovitev bo koristna za poklicno usmerjevanje.

Taborjenja, izleti in delovne akcije so mogoče najkoristnejša oblika zaposlitve v počitnicah.

Tu se dijak navaja na delo v kolektivu, postaja zavestno discipliniran in spoznava lepote naše domovine. Ob tem ponovno poudarimo že znani stavek: Več vidiš, več veš! Umsko obzorje se razširi in postane močna opora pri abstraktnem pouku v šoli. Priporočljivo je tudi dobro in primerno branje v počitnicah.

Vse oblike zaposlitve v počitnicah služijo delovni vzgoji mladine. V vseh se skriva napor, ki ga je treba premagovati na poti do cilja. Prav tako je taka vzgoja odločilna tudi pri vzgoji volje.

Kmalu bo tudi konec počitnic. Takrat bomo naše vezi nad otrokom še zrahljali. 14 dni mu bomo pustili popolnoma proste. Takrat se naj dosti igra, plava, telovadi itd. Ne bomo pa pozabili, terjati od njega red!

Tako bodo naši otroci veseli in sproščeni ter hkrati pripravljeni, odhiteti 1. septembra v šolo.

V. Š.

Kotiček za našo ženo

NAJCENEJŠI NAČIN KONZERVIRANJA SADJA

Bližamo se sezoni, ko bomo imeli zgodnjega sadja dovolj. Da se to sadje, ki kaj rado hitro gnije, ne bo uničevalo, ga bomo v poletnih mesecih začeli sušiti na zraku ali v pečici. Sušenje sadja na tak način so v zadnjih letih pri nas precej opustili. Deloma je temu vzrok to, da naše gospodinje nekako bolj zaupajo kozarcem, vendar pa se dostikrat ravno ta način konserviranja izkaže kot nezanesljiv (če se gospodinja ne drži strogo predpisanih navodil). Za sušenje pridejo v poštev predvsem dobre in trpežne sorte.

Sušimo lahko koščičasto in pečkasto sadje. Pri pravilnem ravnanju lahko ohranimo velik del vitaminov, aromatične snovi in barvo. Mnenje, da je za sušenje dobro tudi slabo sadje (nezrelo, črvivo, nagnito), je pogrešljivo. Čim boljše kvalitete je, tem večja bo njegova hranilna vrednost. Za sušenje so najprimernejše lese, bodisi iz protja, ali lesenih okvirjev, na katere je napeta mreža, ki ne rjavi. Prav dobra je tudi mreža iz vrbja. Take lese si lahko doma brez velikih stroškov in truda same napravimo. Kadar sušimo sadje na zraku, bomo lese postavili drugo poleg druge. Če pa bomo sušili sadje v pečici ali na štedilniku, bomo lese postavile drugo vrh druge.

Če pa gospodinja nima teh les, ali ne bo utegnila pripraviti potrebno zanje, bo lahko sadje sušila na zraku še na bolj enostaven način. Lepo oprano, posušeno in primerno narezano sadje bo napeljala na močne niti, ki jih bo napela v zračnem prostoru ali ob pečici. Tu pa je treba paziti, da je sadje zadostno zavarovano proti mrčesu.

Na soncu sušimo sadje tako, da ga razgrnemo po lesi in damo na precej močno sonce, da sadju čimprej odvzame vodo. Tako osušeno sadje potem dalje sušimo v senci, najbolje na vetru ali na prepihu. Sadje mora biti dobro posušeno, da nam ne začne plesneti. Dovolj je suho sadje takrat, ko se da lepo upogniti. Pri prelomu mora ostati suho, brez vodnih kapljic. Hranimo ga v redkih vrečah. Še bolj priporočljive pa so pločevinaste škatle ali celofanski zavitki, da ga bolj zavarujemo pred prahom in mrčesom.

Suho sadje uživamo surovo ali kuhano. Pred kuhanjem ga opranega namočimo, ga pustimo čez noč stati in v isti vodi skuhamo.

ZA ZIMO SI PRIPRAVIMO OKISAN STROČJI FIŽOL

Naberemo stročje, ki še nima razvitega semena in je brez nitk. Na obeh koncih ga obrežemo, dobro operemo in ga pred vlaganjem prevremo, osušimo in ohladimo. Za začimbo pripravimo trtno listje, ki ga prej dobro operemo. Najprimernejša posoda je srednje velik sodček, ki je v navadi za kisanje zelja. Na dno dobro pomitega naložimo plast trtnega listja, na to plast pa fižola, ki ga dobro stlačimo in posolimo. Na 5 kg fižola vzamemo 100 do 150 g soli. Na prvo plast fižola pride zopet plast trtnega listja, nato zopet fižol itd. Na vrhu pokrijemo fižol spet s trtnimi listi. Če ni dal fižol dovolj lastnega soka, da bi bil z njim prelit, dolijemo prekuhane in ohlajene slanice. Polno posodo oskrbujemo kot kislo zelje.

STROČJI FIŽOL V RAZREDČENEM KISU

Zelenemu stročjemu fižolu z nekoliko razvitim zrnjem porežemo konce in odstranimo niti. 10 minut ga kuhamo v slanici, nato ga stresemo na rešeto, da se voda odcedi, potem pa v skledo in ga polijemo z vrelim kisom. Drugi dan zložimo stročje v steklenice in ga zalijemo s takole vodo: na 1 liter zavrele vode dodamo četrt litra vinskega kisa, žlico soli, 1 žlico celega popra in na listke zrezano čebulo, korenje, peteršilj, nekaj strokov česna in druge zelenjave po okusu. Tekočina mora docela pokrivati fižol. Ako bi je bilo premalo, bi jo bilo treba pripraviti ponovno z vsemi naštetimi dodatki. Vrh zalitega fižola nalijemo še pol prsta visoko stopljenega loja ali olja in ko se loj strdi, kozarce zavežemo.

Kadar uporabljamo vložen fižol, ga najprej ocedimo in kuhamo v vodi. Ako je bila tekočina prekisla, ga moramo prej nekaj časa namakati v vodi. Tako konserviran fižol lahko priredimo na vse načine, tudi v solati.

DA BO PECIVO DALJ ČASA SVEŽE

damo v posodo, kjer ga hranimo, nekaj jabolčnih rezin. V času, ko jabolk ni, pa so dobre tudi rezine dobro umitega surovega krompirja.

SOL V KEPAH

razdrobimo z najmanjšo muko in zamudo časa, če jo denemo za nekaj časa v malo toplo pečico, da se osuši. Suho sol zelo lahko in hitro zdrobimo. Da se ne bo znova sprijemala, pomešamo med njo nekaj zrn riža ali graha in vse skupaj denemo v solnico.

»Krojaštvo« v Laškem ne bo likvidirano

Okrajni svet za industrijo, obrt in blagovni promet je na zadnji seji razpravljal tudi o predlogu sveta za gospodarstvo občine Laško, po katerem naj bi okraj potrdil predlog o prisilni likvidaciji obrtne delavnice »Krojaštvo« v Laškem.

V tej zvezi se je razvila zanimiva in hkrati poučna razprava, iz katere povzemamo, da se občine kaj rade odločajo za prisilne likvidacije gospodarskih organizacij, težje pa za to, da bi takšnim kolektivom nudile vsestransko pomoč, da bi premagali težave, v katere so zašli, predvsem zaradi subjektivnih okolnosti.

Ker je delovni kolektiv »Krojaštva« obljubil, da bo težave odstranil, je tudi svet za industrijo, obrt in blagovni promet sprejel odločitev, da se predlog o prisilni likvidaciji zavrne.

KRVAVA POT

KONEC

VZDOLŽ NORVEŠKE OBALE PREKO POLARNEGA KROGA

Obalni parnik »Erlin Jarl« je udobna nova potniška ladja. Tridnevno potovanje od Bergena do Bodö, ki leži 100 km severno od polarnega kroga, pomeni mimohod s kontrasti nasičenih podob narave, ki se s filmskim tempom pomikajo mimo tebe. Neprestano prelivanje neskončno raznolikih podob prvin našega planeta: sonce in dež, morje in suha zemlja, ribiške vasice in z rjavo-sivkastim mahom porasli grički najrazličnejših oblik, skalnate čeri in snežene planine, otočki in nagubana morska gladina, veter in snežinke, megla in jasnina. Ladjo spremljajo jate galebov. Takšna je norveška obala, nikoli se je ne nagledaš, pa če bi se vozil ob njej še tako dolgo. Ko zahaja sonce, so sivi hribi po pobočjih z belimi marogami snega že v senci, na vrhu pa so čisto beli; v poševnih sončnih žarkih se ostro ločijo senčne in osončene ploskve. Daleč na zahodnem obzorju so rdečkasti oblački kot sanjski prividi, morje pa je zajela večerna zarja v vsej širini in ga zalila s prehodi odtenkov od srebrne do svinčeno sive in višnjeve barve.

BLODVEIEN (»KRVAVA POT«) OD ROGNAN DO BOTTEN

Mestece in pristanišče Bodö leži ob severnem vstopu globokega morskega zaliva Saltfjord. Med vojno bombardirano, je bilo po vojni obnovljeno in je narastlo na 10.000 prebivalcev. Tvori glavno mesto pokrajine Norland fylhe s četrt milijona prebivalcev, večinoma ribičev. Naseljenost je 6 ljudi na kvad. kilometer. Na zahodni strani se vidijo v daljavi sneženi griči Lofotskih otokov. Hiše so živahnih barv, rdeče, rjave in rumene, kar se dobro sklada z okolico, ki je polna ostrih kontrastov:

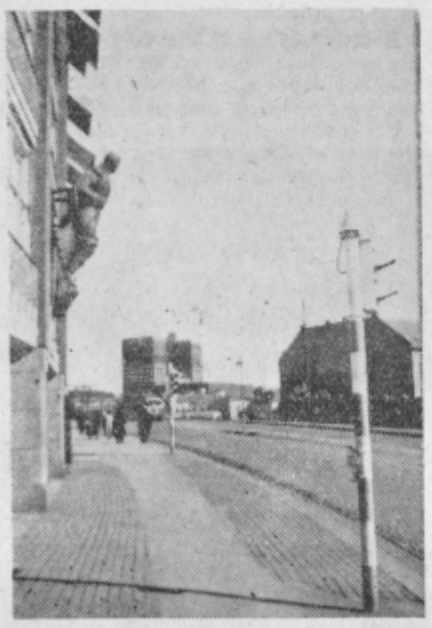

Mestni magistrat v Oslu

po ravnini proti velikemu letališču Atlantskih sil se razprostira snežna poljana, morje v zalivu je zelenoplavo, otok pred pristaniščem ostro siv, rahlo beli oblaki krasijo mlečno modro obzorje. Pričakuješ eskimskih koč in v kožo severnih jelenov zavite domačine — toda ne, na daljnjem severu vidiš visoko evropsko civilizacijo, moderne trgovine, komfortno opremljen hotel, velemestno opravljene ljudi, zadnje modele avtomobilov, v stanovanjih mehanizirano gospodinjstvo, v sobah sveže tulipane in narcise, v bolnišnicah najnovejše metode razpoznavanja. Ozračje je spomladansko, čisto in toplo, pihlja le morska sapa, prav kot v Bergenu, kjer je po 12 letih spet prvič zapadel sneg. Moški niti ne nosijo kučme kot v Oslu, toda vse ženske hodijo v škornjih ali galošah. Kakor hitro se odmakneš od morja, pa te pozdravi krepki kontinentalni mraz. Po suhem je mesto z avtomobilsko cesto povezano s severneje ležečim Narvikom (cesta prečka več fjordov s pomočjo splavov), na jugu pa z najsevernejšo norveško železniško postajo Lönsdal. Kmalu pa bo zgrajena železnica tudi do Bodö.

Avtobus vozi dobre 3 ure ob fjordu po cesti, ki je na več mestih vsekana v živo skalo. Šofer je vajen poti, toda potnike mrazi po hrbtišču, kadar se iz drvečega avtobusa, ki zavija iz ovinka v ovinek, ozirajo na fjordno gladino navpično in globoko pod cesto. Ob ribiškem naselju Rognan zavije južni rokav fjorda na zapadno stran. Cesta ob robu fjorda od Finske do Rognan je tudi kamenita, gradili so jo jugoslovanski interniranci med zadnjo vojno. Tukaj krene cesta v Saltdal in dalje v Lönsdal.

V Vensmoenu, najsevernejšem norveškem sanatoriju, so me zelo prijazno sprejeli. Po opravljenem službenem delu je šef dr. Thomassen z velikim razumevanjem ustregel moji želji ter me s svojim avtomobilom zapeljal nazaj v 15 km oddaljeni Rognan in od tu po cesti, ki jo domačini imenujejo Blodveien, v bližnjo vzpetino Botten, kjer je bilo taborišče. Pokazal mi je mesto, kjer so stale vislice, kjer je bila pekarna in ostale barake, katerih sedaj ni več, a vidi se še nekaj zidov. Ob množičnem grobu več stotin Jugoslovanov stoji lep, velik dvodelni spomenik z jugoslovansko zvezdo in napisom v našem ter norveškem jeziku. V bližini je tudi manjši spomenik ruskim internirancem. Snežni vrhovi na vzhodu so iznad ločnice, do kamor še sega pičlo poraščeno goščavje. Kolikokrat so jih gledale svobode željne oči tistih, katerih kosti počivajo tukaj na tem daljnem koščku norveške zemlje.

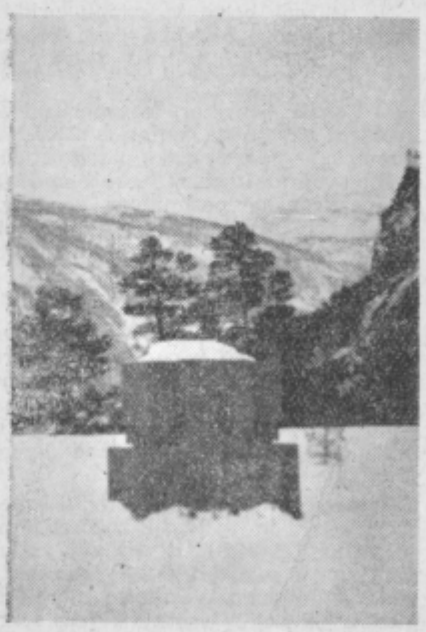

Spomenik umrlim jugoslovanskim internirancem v bivšem taborišču Boten

Na povratku smo srečavali domačine s tipičnimi sankami »spark« z metalnimi podaljški, ki služijo za poganjanje. Dr. Thomassen je pripovedoval, da okoličani posečajo jugoslovansko grobišče in da se še spominjajo taboriščnikov, katerim so tudi skušali pomagati in nekaterim tudi omogočili, da so zbežali preko bližnje švedske meje. Videli so trpljenje in trpinčenje internirancev, slišali so streljanje pri likvidacijah v taborišču, zapomnili so si dogodke na njihovih tleh, dogodke in stvari, ki jih pripovedujejo svojim otrokom in ki se ne smejo nikoli več na svetu ponoviti. V zdraviliškem parku, polnem snega, me je srečal starejši, zajeten možakar, kurjač bolnišnice, Ingulf Johanssen po imenu, kakor mi je povedal pozneje. Govoril je norveško in jaz internacionalno, vendar sva se razumela. »Jugoslav gut, Botten lager nit gut«. Pripovedoval je v odsekanih besedah in ob spremljajočih gestah, kako so morali jugoslovanski interniranci hoditi iz taborišča Botten na delo pozimi slabo oblečeni, kako se jim ni smel nihče približati in kako so jim otroci donašali norveške časopise. Tako so se učili norveško. Začel je naštevati več jugoslovanskih imen tovarišev, ki jih je poznal, njegov sin je namreč pomagal nekemu taboriščniku pri pobegu. Z Johanssenom sva se poslovila s krepkim stiskom rok in z norveškim »Adjé!« Slučajno sem srečal tudi upravitelja sanatorija v Mo i Rana, Krane-ja, ki je bil tukaj za časa okupacije ter je aktivno pomagal jugoslovanskim jetnikom pri pobegu na Švedsko. Pripovedoval je, kako se je posrečilo pobegniti 8 internirancem, vendar so zasledovalci enega od njih ustrelili.

V tem lepem in divjem delu norveške dežele, kjer v poletnih mesecih sonce ne zaide in kjer je pozimi ves dan mrak, je mnogo jugoslovanskih patriotov pustilo svoja življenja daleč od domovine. Njihov grob je v deželi, ki ceni svobodo in spoštuje žrtve, ki so bile cena za svobodo. Prebivalci Saltdala smatrajo grob jugoslovanskih patriotov za sveta tla, na katerih stoji spomenik kot simbol bratstva med narodi.

Dr. Ivan Cestnik

Najboljši tabor mladincev predvojaške vzgoje je v Šoštanju

Na mali in prikupni vzpetini s temnim smrekovim gozdom v ozadju je postavljenih 11 velikih šotorov. V sredini med njimi ponosna vihra zastava. Nedaleč od nje je trobač pravkar zatrobil zbor. Iz šotorov se hitro usipajo mladi fantje. Ena, dve, tri in že je dolga vrsta poravnana. Dežurni strogo vojaško predaja raport komandantu tabora tovarišu kapetanu Furlanu. Mirno in resno odkoraka sto enainšestedeset uniformiranih mladincev na jaso pod gozd, kjer so navadno popoldanska predavanja. Tudi predavatelj tov. Stropnik je že tam. Govoril jim bo o kmetijstvu pri nas in v svetu. Da vidite, kako se kmečki fantje, ki tvorijo večino, za taka predavanja zanimajo. Namestnik komandanta in najboljši predavatelj v taboru tovariš Vrtačnik mi razkazujeta program popoldanske zaposlitve: predavanja o izvoru religije, zgodovini NOB, fotoamaterstvu, o ljudskoprosvetnem delu, notranji in zunanji politiki FLRJ, o higieni in še in še. Sama taka predavanja, ki bodo mladini po 14 dneh prijetnega življenja pod šotori odlično koristila. Popoldanski spored zaključijo z obiskom kina in drugih predstav, ki jih priredi šoštanjska Svoboda.

In dopoldne? boste vprašali. Ob 5. uri zjutraj vstanejo. Postiljanje postelj in čiščenje tabora. Takoj ob tem moram reči, da me je presenetila izredna čistoča vsepovsod, kar je precejšnja zasluga sanitarnega referenta. Ob 7 je obilen zajtrk, ki dobro tekne vedno lačnim želodcem. Nato vojna predavanja. Ravnanje s puško in ostale veščine, ki jih mladinec naj pozna, da bo znal braniti svojo domovino.

Pravkar prihaja mlad vojak. Strumno se postavi pred svojega predstojnika in javi: »Četa pripravljena za pregled!« Tako gledaš zavzeto ob brezhibni disciplini in priznati moraš, kako vojaški in ponosni so ti mladi ljudje. Dolga vrsta čaka pripravljena. Cevi pušk se svetijo v zlatem sijaju sonca. Toda pri enem puška ni čista. Zato jo bo čistil v opoldanskem počitku. Prav tam na koncu stoji nekaj pedi visok fantič, še otrok. Toda na njegovem obrazu ni nič otroškega. Resen je kot drugi. Puško je očistil kot drugi. Na vprašanje odgovarja kot drugi. Na cesti je ustavil predavatelja in ga poprosil, če sme z njim. Dovolil mu je. Z njim ni nikakršnih težkoč. Dvanajstletni vojak je ponosen, da sme svoje mlade umske in ročne sposobnosti meriti z ostalimi.

Hitro mine štirinajst dni življenja pod šotori. Že tri izmene doslej so zadovoljivo opravile po zaključku izpite. Najboljši so v vojni vedi. Tam je skupna ocena prav dobro. Od 18. maja pa tja do 20. julija je sto mladincev prestalo prvo zrelostno preizkušnjo, predno postanejo pravi vojaki.

Še se razgovarjam s predavatelji. Vsi menijo, da je taborjenje veliko uspešnejša oblika dela s predvojaško vzgojo mladine kot prejšnji centri in zborovanja. In še nekaj je, kar je dosti, dosti vredno za mladega človeka. Na takem taborjenju se poleg vojaških veščin nauči pravilno gledati na življenje in njegove zakone dialektike. Ko pride domov, je kot prerojen.

»Vas je že kdo obiskal?« vprašam. »Da, komisija iz Ljubljane in Beograda!« Več niso rekli. »No, in ponosni ste lahko, da uživate po mnenju njih sloves najboljšega tabora ne samo v celjskem okraju, ampak tudi v Sloveniji.

Da, vsaka stvar je na svojem mestu. Kuhinja vzorno urejena. Prav na levi strani tabora je manjši šotor z zastavo RK. Še nekaj besed o naklonjenosti občine, tovarne usnja in LIK-a v Šoštanju in že se večeri.

Tanka bela megla se useda na kipeče življenje pred šotori. Tam so. Ob zvokih harmonike plava v mirnem in svežem ozračju narodna pesem, topla in lepa.

Žal mi je, ker se moram takoj posloviti. Kajti, zdi se ti, da si sam postal mlad med mladimi, v življenje upajočimi ljudmi.

Poslovim se od prijaznih ljudi. Rdečekraka zastava zaplapola v slovo. Hitim na postajo.

Daleč za mano pa zopet kliče k počitku trobenta, ki oznanja svetu, da so tu mladi ljudje, ki se želijo usposobiti. Želijo, da bodo zvesti in predani borci naše socialistične domovine.

-V-

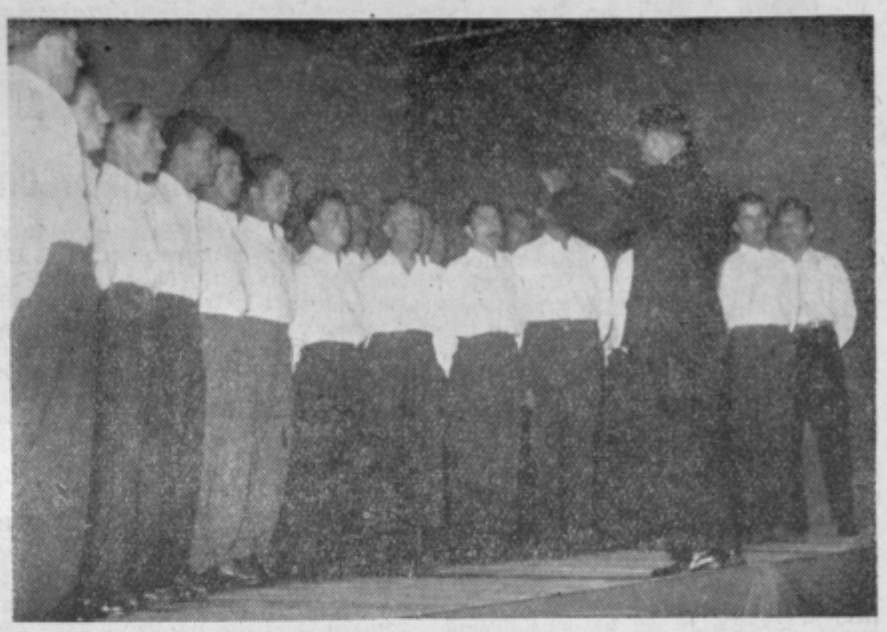

Nastop moškega pevskega zbora »Svoboda« iz Štor v celjskem parku na večer pred Dnevom vstaje.

V Mozirju so razpravljali o šolski reformi

Občinski komite ZK v Mozirju je razpravljal o reformi našega šolstva. Iz razprave povzemamo, da člani komiteja pravilno razumejo predvideno reformo. V sedanjem sistemu mladina ne dobiva povsod enakega in njej potrebnega osnovnega znanja. Bodoče osemletne osnovne šole z enotnim programom bi vse te razne pomanjkljivosti odpravile. Vzporedno z organiziranjem novih osemletk pa seveda nastaja vprašanje materialnih pogojev. Take reforme ne bo mogoče izvesti povsod naenkrat. Člani komiteja so tudi iznesli, da si nekateri učitelji na nižjih gimnazijah ne strinjajo v celoti s predvideno šolsko reformo. Mnenja so, naj bi še v bodoče bile nižje gimnazije kot doslej. Jasno je, da reforma takih posameznih teženj verjetno ne bo mogla upoštevati. O reformi so vse premalo razpravljali na terenu. Zlasti se to opaža na roditeljskih sestankih. Tudi osnovne organizacije ZK in SZDL so temu vprašanju polagale premalo pažnje.

Razpravljali so tudi o kvaliteti učnega kadra po šolah. Člani so zlasti kritizirali, da se v učiteljiščih vse premálo pazi, kakšni ljudje se sprejemajo. Tu bi morali biti kriteriji najstrožji, saj gre za ljudi, ki bodo vzgajali našo bodočo generacijo. Iznesli so tudi mnenje, da starejši pedagogi podcenjujejo nekatere mlade učitelje, namesto da bi jim nudili pomoč.

Sklenili so, da se v občini ustanovi aktiv učiteljev komunistov, ki naj bi reševal pereče probleme pri vzgoji naše mladine.

CELJANI V KRANJSKI GORI

Poleg počitniških kolonij za našo mladino, ki po zaslugi občinskega Sveta za zdravstvo in socialno skrbstvo prihaja semkaj letovat, so Celjani letos dosegli še en uspeh. Sindikat nameščencev in uslužbencev OLO Celje je najel v Kranjski gori zasebno vilo s šestimi sobami in 18 posteljami ter kuhinjo in jedilnico za letni oddih svojega članstva. Semkaj zahajajo člani z družinami ali posamezniki uživat lepo planinsko naravo in čist gorski zrak.

Vila stoji ob vznožju položnega hriba z lepim razgledom na Razor, Prisojnik s sosednimi vrhovi sredi zelenih trat, v neposredni bližini dišečega gozda in bistrega potoka Pišence. Odmaknjena za streljaj od cestnega prahu z glavne avtoceste, ki vodi čez Vršič v Trento, nudi lepe sprehode do letnega kopališča »Jasne« in še dalje do hotela Erika. Na drugi strani pa zahajajo naši letoviščarji še v Planico, Tamar, na Korensko sedlo in priznan letoviški kraj Martuljek. Ljubiteljem planinskih tur so planine kar pri roki.

Udobno prenočišče z okusno in obilno hrano v petih obrokih ter miren počitek so posebne vrline tega počitniškega doma. Pod vzornim in skrbnim vodstvom spretne hišne gospodinje tov. Stane Lavtižarjeve se počutijo njeni gostje kakor doma. Do skrajnosti znižana cena 460 din dnevno na osebo v današnjih še neugodnih razmerah omogoča tudi skromnim nameščencem prijeten oddih, saj sindikat pač ne išče dobička od svojih članov.

Organizacija z upravo počitniškega doma se nahaja na OLO Celje ter jo z vso požrtvovalnostjo vodi in opravlja sam predsednik sindikata, tov. Ljubo Zelič. Pri njem so na razpolago napotnice, pri društveni blagajni pa se vplačajo pristojbine za letovanje.

Dasi imajo prednost člani in družine lastnega sindikata, sprejemajo iz gostoljubnosti v primeru prostih mest tudi člane drugih sindikatov.

Še nekaj novic iz Kranjske gore. Letoviščarji že prihajajo. Tujci se ustavljajo le za kratek čas. V hotelih Razor, Slavec in Erika je precej živahno. Na zeleni trati ob bistrem potoku taborijo družine tabornikov iz Novega Sada in Splita. Vsako nedeljo vozi izletniški avtobus čez Vršič v Trento in nazaj. Čez Korensko sedlo prihajajo inozemski avtobusi, ki po krajšem postanku potujejo na Bled, v Ljubljano in še dalje proti Jadranu. Tudi počitniški dom Telovadne zveze Partizan — Porentov dom — je zaseden. Njegovo gostišče sprejema samo člane, ki se izkažejo s članskimi legitimacijami TD Partizan.

Kranjska gora postaja dan za dnem živahnejše letovišče.

Med mladino na Pečkah

Če se zapelješ z vlakom iz Maribora po koroški progi do Bistrice in se povzpneš po udobni cesti nekaj nad 700 metrov visoko na Pohorje, prideš do prijaznega planinskega doma na Pečkah. Dom, opremljen z lastnim vodovodom in električno razsvetljavo, je last zabukovškega rudnika, čigar uprava ga da vsake počitnice na razpolago Društvu prijateljev mladine v Žalcu za mladinske kolonije. Dom razpolaga z lepimi sobami in udobnimi posteljami ter v oskrbi tov. Umeka dobro služi svojemu turističnemu namenu.

Tudi letos je žalsko društvo prijateljev mladine s podporo socialnega odseka žalske občine organiziralo dve izmeni otroškega letovanja. Prva izmena se je pravkar vrnila s tritedenskih počitnic.

Na Pečkah sem našla naše gimnazijce in osnovnošolske otroke z območja žalske občine v kar najboljšem razpoloženju, sveže, zdrave in lepo okrogle. Kar pa je poleg obilne, okusne hrane, čistoče in dobrega zraka največ vredno, je to, da so uživali otroci ves čas požrtvovalno skrb in toplo ljubezen svojega vodstva v osebah profesorjev Kolenika, Predanove in Janžekove ter bolničarke in neumorne kuharice.

Bolezni ni bilo, pač pa obilo veselja, zabave in razvedrila, zlasti še ob slabem vremenu in prisrčnih, spontanih prireditvah, ki so spravljale v smeh mlado in staro. Številnejše izlete je branilo neugodno vreme; zabavno je bilo tudi pod košato lipo pred domom ali pa v majhnem bližnjem bazenu, kjer se za silo okoplješ pod milim nebom.

Ni čudno, da je bilo slovo težko, tako med otroki kakor od vzornih voditeljev, ki so se od jutra do večera popolnoma posvetili mladini.

Ta mladina gotovo ne bo pozabila lepih ur na Pečkah in bo ostala hvaležna vsem, ki so jim jih ustvarili.

M. R.

Komu naj to koristi

V Konjiški vasi in na Prevratu pri Slov. Konjicah so se letos pripravili za osuševanje zemljišč in ureditev hudournikov. Posebno na Prevratu, kjer naj bi osušili par desetin hektarjev zamočvirjenega zemljišča, so dobro izvedli priprave. Zbrali so okoli pol milijona denarnih sredstev, k čemer je precej prispevala konjiška kmetijska zadruga, občina in podružnica ODPAD v Konjicah. V okviru svojih možnosti pa so nekaj prispevali tudi sami interesenti. Do tod je šlo vse v redu, nato pa se je delo zataknilo.

Enemu od lastnikov zemljišč, preko katerega naj bi speljali odvodni jarek v Dravinjo, je bilo žal nekaj kvadratnih metrov zemlje v skupno korist sosedov. Z osušenjem zemljišča bi imel tudi on sam korist, saj bi postala zemlja boljša in bi dala večji ter kakovostno boljši pridelek, kar pa mu verjetno ni dosti mar. Naj omenimo, da smo osuševanje na tem področju predvideli že pred vojno. Odobren je bil denar, toda že takrat je prišlo do manjših medsebojnih sporov, tako da je delo zamrlo. Podobno bo tudi sedaj, če bodo poedinci tako malo gledali na skupnost.

Približno enak primer je v Konjiški vasi. Tudi tu se že dalj časa pripravljajo na ureditev hudournika, ki priteče iz Konjiške gore. Posebno ob nekoliko večjem nalivu poplavi večje površine travnikov in njiv. Vsa dela so preračunali na okoli sedem milijonov din. Tudi načrti so izdelani, večina interesentov pa je obljubila svojo pomoč pri osuševanju. Toda zopet se je našel nekdo, ki mu ne gre v račun, da bi se nekaj delalo na njegovem zemljišču. Tudi sam bi imel od tega velike koristi, saj bi se z ureditvijo hudournika tudi njemu osušilo kakih 4 do 5 ha zemlje, ki je zdaj dokaj slaba. Zanimivo je, da je to zemljišče bilo menda še bolj mokro in slabo v času obveznih oddaj in odkupov, dočim pa se je zadnje mesece, ko se govori o osuševanju, kar naenkrat »samo osušilo«, tako da zanj to delo ni več potrebno. Tudi ta primer kaže, da posamezniki v vasi skušajo na vse načine zavirati iniciativo naprednih sosedov, pa čeprav je to njim samim v škodo.

Na tem mestu naj navedem še primer, ki se je pripetil pri napeljavi elektrike iz Zreč na Gorenje na Pohorju. Glavni vod bi moral iti več sto metrov skozi gozd. Eden od lastnikov gozda se je odločno upiral, da bi zato podrl les, čeprav bi ostal njemu. Odbor za elektrifikacijo se je končno le pogodil z njim za precejšnjo odškodnino poleg denarja, ki ga je ta kmet dobil za les. Vendar pa so se kmetje znašli in mu za deset let prepovedali napeljati elektriko. Dve leti je od tega že preteklo, čakati pa mora še osem let, čeprav mu je verjetno že žal.

Praznovanje Dneva vstaje v Slovenskih Konjicah

Letošnje praznovanje Dneva vstaje v Slov. Konjicah je po zaslugi krajevnega odbora ZB in ostalih organizacij bilo dobro izvedeno. Že na dan pred praznikom je bilo mesto okrašeno z zastavami, v soboto zvečer pa so pevci »Svobode« pripravili samostojni koncert, v okviru katerega je nastopilo tudi nekaj solistov. Isti dan popoldne je odšlo iz Konjic večje število bivših borcev v partizanski patrulji preko Konjiške gore skozi Slemene in Špitalič do bližine Dramelj, kjer je bilo v nedeljo večje slavje.

Na praznik je godba igrala zjutraj budnico po mestu, nato pa je pripravila promenadni koncert. Glavna proslava pa je bila ob pol 11. uri na železniški postaji. Tu je krajevni odbor ZB odkril spominsko ploščo dvema železničarjema, ki sta bila kmalu po prihodu v naše kraje zaprta in nato 27. decembra 1941 ustreljena v Mariboru skupaj z drugimi talci. Na prostoru pred postajo se je zbralo več sto ljudi, med katerimi so bili tudi ožji svojci obeh talcev, prvi sekretar krajevnega odbora OF v Konjicah dr. Rozinc iz Maribora, predstavniki oblastnih in političnih forumov v občini. Slavnostni govor ob tej priliki je imel tov. dr. Kozinc, ki je v kratkih besedah orisal delo odbora OF v Konjicah, njegovo delovanje v osrčju ene najmočnejših nemškutarskih postojank na Štajerskem. Spominsko ploščo talcema Tratnik Francu in Hinič Juliju je odkril predsednik občinskega odbora ZB tov. Letnar ter jo izročil v varstvo občini in kolektivu železničarjev.

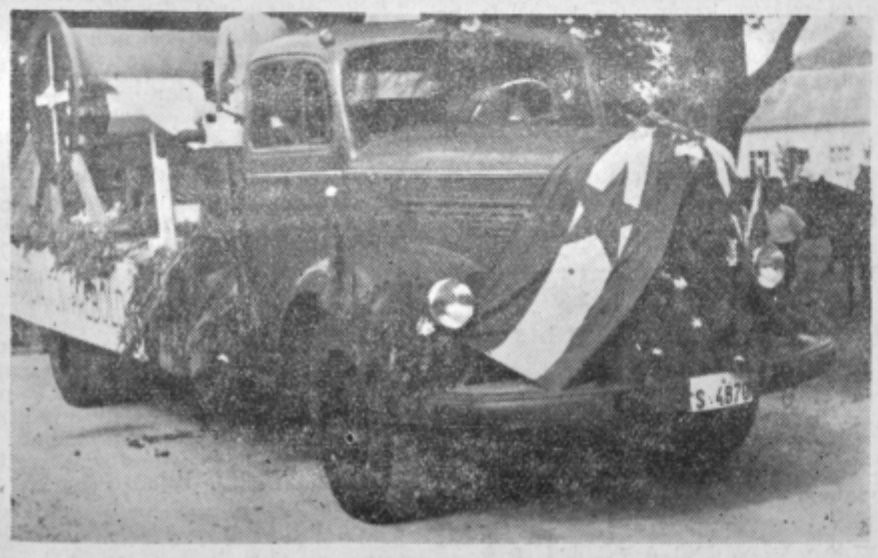

Tovarna na avtomobilu? Napol. Delavci Tekstilne tovarne Prebold so na Dan vstaje prikazali vsakodnevne slike iz svoje tovarne

CELJSKA MESTNA HRANILNICA JE ZVIŠALA OBRESTNO MERO

Obveščamo vlagatelje in ostale interesente, da smo zvišali obrestno mero za vse vloge brez odpovedi od 5% na 6% s 1. 7. 1956. Za vloge, kjer je veljala doslej polletna odpoved, pa smo znižali odpovedni rok na 3 mesece.

Celjska mestna hranilnica Celje

Kočevsko

Pred nedavnim je izdalo Turistično olepševalno društvo v Kočevju zemljepisni, zgodovinski in umetnostno-kulturni oris kočevskega okraja. Knjigo »Kočevsko« je uredil Bogomil Gerlanc, tiskala pa jo je tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani.

Knjiga je prvi popolni oris Kočevske, to je tistega predela slovenske zemlje, ki je najmanj poznan.

Leta okupacije in boj za našo svobodo so nam približale Kočevsko tako, kakor nobeno drugo našo pokrajino. Trditev, ki jo najdemo v uvodu, da skoraj ni bilo borca in aktivista, ki se ne bi srečal s kočevsko zemljo in ljudmi, ni pretirana. Tudi v letih obnove in izgradnje smo spoznavali Kočevsko, ki je bila med najbolj prizadetimi pokrajinami v Sloveniji. Danes si oblast in ljudstvo prizadevata, da bi čimprej ustvarili iz Kočevske gospodarsko samostojno enoto.

Knjiga je namenjena med drugim tudi tujim obiskovalcem Kočevske, da bodo iz nje spoznali njeno preteklost in vse njene zaklade.

V knjigi je izčrpen oris zemljepisne podobe kraškega sveta, kjer je podan prirodni okvir, pregled gospodarstva in prebivalstva. Temu sledi zgodovinski opis ozemlja od naselitve do okupacije in izselitve Kočevarjev, kjer spoznamo pestro dogajanje na tem koščku zemlje. Ta dva orisa je prispeval Ivan Simonič, ki velja za najboljšega poznavalca Kočevske.

Zgodovinsko dogajanje v letih okupacije na Kočevskem sta opisala Marjetka Kastelic in Bogomil Gerlanc, prva po virih v muzeju NOB, drugi po aktivnem delu. Ta prispevek je vsekakor zelo zanimiv, ker podaja zaokroženo in enotno sliko v tem času prav na področju Kočevske, ki je bila središče NOB skoraj do osvoboditve. Naj imenujemo samo najvažnejše dogodke z imeni krajev: Prvo osvobojeno ozemlje, Roška ofenziva, Jelenov žleb, Zbor na Pugledu, Grčarice, Turjak, Kočevski zbor. Zanimivo je tudi poglavje Narodni heroji Kočevske.

Naslednja dva prispevka obravnavata umetnostno-kulturni delež Kočevske. Najprej nas Avguštin Pirnat popelje skozi Kočevsko od zahoda proti vzhodu in nam lepo opiše vse tiste može, rojene v teh krajih, ki so s svojim delom pomagali graditi slovensko kulturo. Umetnostne spomenike Kočevske pa je opisal prav tako v obliki potovanja Ivan Komelj, ki podaja najprej splošen oris in nato opis krajevnih spomenikov, kolikor so še ohranjeni.

Posebnost knjige je njen slikovni del, to so risbe, ki pojasnjujejo besedilo. Narisal jih je mladi slikar Izidor Molé, ki je pokazal lep smisel za tako pestro ilustracijo značilnih krajev in krajevnih pojavov, kakor tudi upodobitev pomembnih oseb (portreti kulturnih delavcev in herojev). Zunanjo opremo knjige je okusno oskrbel ing. arh. Milan Bižal.

Poleg slik med tekstom ima knjiga še 24 strani slik (autotipij) na posebnem papirju, kar bo namen knjige, ki naj služi tudi tujskemu prometu, močno podprlo. Zaradi tega ima knjiga tudi povzetke v srbohrvatskem, angleškem in nemškem jeziku. Prav tako dobrodošel bo tudi adresar, ki je dodan knjigi.

Knjiga, njena oprema in zasnova so vredni vsega priznanja. Na ta način naj bi si oskrbeli podobna dela tudi drugi okraji.

Iz Celja...

Separacija v rudniku Pečovnik in obljubljeni krediti

Na zadnji seji je svet za industrijo, obrt in blagovni promet pri Okrajnem ljudskem odboru v Celju obravnaval zanimiv primer v zvezi z gradnjo separacije v rudniku Pečovnik in s tem o zagotovitvi potrebnih 7 milijonov dinarjev.

Delovni kolektiv rudnika v Pečovniku je namreč na podlagi obljubljenih investicijskih kreditov začel z gradnjo nove separacije. Zastopniku kolektiva so sredstva obljubili pri nekem pristojnem organu v Ljubljani. Torej brez zagotovljenih sredstev je kolektiv v lastni režiji in z obratnimi sredstvi izvajal dela. Zdaj pa, ko je separacija tik pred dograditvijo, se tembolj pojavlja vprašanje, kje dobiti potrebna in obljubljena investicijska sredstva. V tej zvezi so člani okrajnega sveta ugotovili, da se zdaj nihče noče več spominjati obljub, najmanj pa seveda tisti, ki so te obljube dali.

Glede na izvršeno delo je stal svet za industrijo, obrt in blagovni promet pred težko odločitvijo, ali porušiti že odobreni plan okrajnih investicij in dati kolektivu potrebnih 7 milijonov dinarjev kredita, ali pa dovoliti, da zaide kolektiv v nepremostljive težave. Spričo takšnega imperativa so se člani sveta sicer odločili, da kolektivu rudnika odobrijo potrebna sredstva, toda s pripombo, da kljub vsemu raziščejo, kdo so tisti, ki so obljube o kreditih dajali. Razen tega pa bodo opozorili tudi kolektiv rudnika na naivno sprejemanje obljub in na neodgovorno gradnjo brez potrebnih namenskih sredstev.

PRAVIJO DA RADO STRAŠI TOD OSOREJ...

Kje? V Celju?

Da, v Celju in to kar v središču mesta. Pot, ki pelje od Mariborske ceste med plotom kasarne in novo tržnico v Gaberju, je ponoči razsvetljena. Pred dnevi je v potok pri mostu padel otrok. K sreči ni bilo veliko vode, pa je obtičal v blatu. Ob neki drugi priliki so prebivalci redkih hiš tam okolj slišali vpitje neke ženske, ki jo je nadlegoval v temi skrit moški. Torej le straši.

Bodo končno z nekaj svetilkami pregnali strahove?

24, 36, — 25.

Marsikdo se bo začudil gornjim številkam, a kdor hoče vedeti, kaj pomenijo, naj obišče bife kolodvorske restavracije in se sam prepriča, da natakarice pač računajo za šilce mešanice žganja in malinovca kolikor se jim pač zljubi.

Dogodilo se mi je pred dnevi, da sem popil šilce že omenjene mešanice in plačal 24 dinarjev, a takoj naslednji dan v istem bifeju kar 36 dinarjev, seveda bila je druga natakarica. Ker pa se mi je to zelo čudno zdelo, sem se pozanimal naslednji dan v restavraciji, kjer so mi pa pojasnili, da sploh ni mogoče več računati kot 25 dinarjev.

Ne morem razumeti, od kod tako različne cene in ali si res lahko natakarice same sestavljajo oziroma določajo cene. Ne vem, kako bi to izgledalo, če bi tudi po raznih trgovinah in drugih prodajalnah zaračunavali, kolikor bi se jim pač ljubilo.

Es

POMAGALO JE

Opozorili smo na nemarno počečkana pročelja nekaterih hiš in svetovali, da bi jih enostavno pobrisali z mokro cunjo. In glej — zgodilo se je tako! Pročelja v Cankarjevi ulici so lepo očedena. Zato svetujemo tistim, ki se jih tiče (najbrže hišniki ali snažilke), da tako store tudi s stebrovjem v Prešernovi ulici, ki je počečkano z barvno kredo in s katranom. Na tako prometnem prostoru take packe prav gotovo niso v okras, odstranitev pa zahteva delo samo nekaj minut. Zato torej — cunjo v roke in proč s packami!

frb.

LEP JUBILEJ OBRTNEGA PODJETJA

Pred kratkim je praznovalo »Kolarstvo in strugarstvo« v Stanetovi ulici 22 v Celju 60-letnico svojega obstoja. Redek jubilej, saj ima podjetje slej ko prej svoj sedež neprestano na istem mestu. Leta 1896. je odprl slovensko kolarsko delavnico mojster Jurij Štravs v dvoriščni zgradbi takratnne Graške ceste 28. V družbi več pomočnikov je izdeloval zlasti kočije, omnibuse za konjsko vprego in kasneje tudi sanke in smuči. V 50 letih neprekinjenega plodnega dela je vzgojil mojster Štravs dolgo vrsto odličnih kolarjev, nakar je po osvoboditvi prepustil obrt in delavnico celjski mestni občini. Od takrat je poslovodja podjetja tov. Meke, ki se je prav tako izučil kolarstva pri Štravsu pričetkom prve svetovne vojne. Pod Mekovim vodstvom se je podjetje zadnja leta razširilo za dva nova lokala, odprlo je še strugarski oddelek ter s časom primerno moderniziralo, tako da izdelujejo sedaj vse s pomočjo strojev. Delovni kolektiv ima danes poleg poslovodje še osem pomočnikov, štiri vajence in pisarniško uslužbenko.

K intimni slovesnosti, ki jo je priredil delovni kolektiv ob priliki 60-letnega jubileja v svoji okusno okrašeni delavnici, so se oglasili zastopniki celjske občine, uprave za dohodke, predsednik in podpredsednik obrtne zbornice, večje število državnih in zasebnih obrtnih mojstrov in predsednik hišnega sveta, ki so iskreno čestitali kolektivu. Poleg delovnih uspehov marljivega kolektiva je bil središče pozornosti Jurij Štravs, ki je, čeprav že 85 let star, tudi izrekel čestitke, pa jih bil tudi sam deležen ter je v lepem govoru navzočim obujal slike prav zanimivih dogodkov iz življenja obrtnikov pred več ko pol stoletja.

Podjetju tudi naše čestitke!

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor

Krompir 10—18 (18); čebula 55—60 (40—60); česen 100(60—100); fižol v. — (80); fižol n. — (50); fižol str. 30—50 (30—70); grah stroč. 50 (50—80); solata 30—40 (30—50); cvetača 70 (80—120); špinača — (80—100); radič — (60—70); peteršil — (80—100); korenček 50—80 (40—80); pesa 30—58 (40—50); zelje gl. 20 (30); paprika 110 (—); limone 240 (—); fige sveže 90 (—); slive sveže 70 (—); rozine 400 (—); češnje — (80); jagode — (150); borovnice — (60—70); jajca — (15—17); mleko — (32); skuta — (120—140); smetana — (200); maslo — (520); med — (400); vino — (130); žganje — (300—350); kokoši — (480); piščanci — (180—300); pšenica — (60); koruza — (50); koleraba 50 (30—50); kumare 30—35 (30—40); bučke — (20—30); gobe — (40—60); maline — (150); hruške 80 (80); jabolka — (50—80); breskve 100 (100—120); paradižnik 40—44 (50); ohrovt 28—30 (50); ribez — (80); kosmači — (80).

Naše prebivalstvo

V času od 14. do 21. julija 1956 je bilo rojenih 30 deklic in 33 dečkov.

Poročili so se:

Franc Jakše, trgovski pomočnik iz Babnega pri Celju in Doroteja Pirnat, gospodinjska pomočnica iz Slanc pri Štorah. Vinko Fidler, nameščenec in Gizela Felijan, blagajničarka, oba iz Celja. Ferdinand Hartman, mlinarski pomočnik in Neža Kumpič, delavka, oba iz Celja. Norbert Drugovič, uslužbenec iz Celja in Milena Smid, fizioterapevtka iz Mrzlega polja pri Jurkloštru.

Umrli so:

Rudolf Izlakar, delavec iz Bukovžlaka, star 51 let. Jožef Mirnik, prevžitkar iz Lopate pri Celju, star 85 let. Jožef Belec, otrok iz Pesjega, star 5 mes. Frančiška Priman, gospodinja iz Sela pri Zagorju, stara 63 let. Vladimir Cerenak, otrok iz Sp. Prelog pri Slov. Konjicah, star 3 leta. Marija Kos, gospodinja iz Vitanja, stara 47 let.

Kronika nesreč

KRONIKA NESREČ

Šestletna Rozalija Hrovat iz Zgornje Hudinje je padla z lestve in obležala nezavestna.

Delavec v Cinkarni, Franc Bervar, se je pri delu poškodoval na glavi.

Pri delu si je zlomil nogo Hugo Eberl, delavec v papirnici v Višnji vasi.

Pri padcu si je zlomila nogo Marija Mikša, delavka v Steklarni v Rogaški Slatini.

Izidorju Špenku je pri kopanju v bazenu v Rogaški Slatini neki kopalec po nesreči skočil na trebuh. Utrpel je težje notranje poškodbe.

Pri padcu si je zlomil nogo Ciril Jelen s Ponikve pri Žalcu.

Rebra si je poškodovala pri padcu Helena Jug z Grobelnega.

V pretepu jo je izkupil po glavi Ignac Lugarič, kmet iz Doljnega Brezna.

S kozolca je padel v Podvrhu pri Braslovčah Adam Režanja. Utrpel je notranje poškodbe in pretres možganov.

Pri padcu si je poškodoval prsni koš Vinko Ožir iz Griž.

S kolesom je padla na cesti med Levcem in Drešinjo vasjo in obležala nezavestna Ana Dolenc iz Babnega.

V pretepu je bil poškodovan Anton Zadel iz Levca.

Pod voz je prišel 9-letni Franc Cvikl iz Brdc pri Dobrni. Kolesa so mu zlomila nogo.

V Zibiki je padel žareč električni kuhalnik na enoletnega Branimira Verbovška. Utrpel je opekline.

Ana Kelher iz Celja si je pri padcu zlomila nogo.

Pri igranju je padel petletni Ivan Glavnik iz Polzele. Zlomil si je roko.

Pri padcu si je poškodovala nogo Ana Špiljak iz Glinskega pri Škofji vasi.

Veren naslednik svojega očeta

Preteklo nedeljo, ko je bila na Slemenih nad Dramljami partizanska slovesnost, je pred zbrane borce stopil tudi pionir Jože Čurčič in v presunljivih besedah izrekel zahvalo soborcem njegovega padlega očeta za uspešno izvojevano zmago in v imenu svojih vrstnikov obljubil, da bo ostal vedno zvest sin socialistične Jugoslavje. Prosil je zbrane borce, naj čuvajo tradicije NOB, v kateri je padlo toliko žrtev, med njimi tudi njegov lasten oče. Jože ni govoril praznih besed, saj je znan kot dober dijak in poslušen sin, ki se zaveda, da mora stopati po stopinjah, za katere mu je dal vzor njegov prerano preminuli oče. Med navzočimi verjetno ni bilo nikogar, ki bi ga izbrane in prisrčne besede mladega fanta ne ganile.

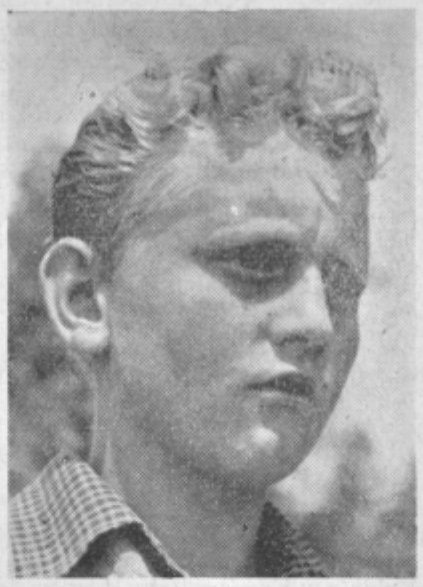

Iz sodne dvorane

TRAČNICE JE UKRADEL

37-letni Ivan Tanjšek, stanujoč v Podvrhu pri Braslovčah, je bil kot strojnik zaposlen pri Betonu v Celju. Na separaciji gramoza v Levcu si je prisvojil na škodo podjetja najmanj 136 metrov poljskih tračnic v vrednosti okrog 180.000 dinarjev. Ukradene tračnice je prodal. Obsojen je bil na pet mesecev zapora.

BREZ DOVOLJENJA ČEZ MEJO

je odšla pri Prevaljah v Avstrijo 37-letna Antonija Kočnik iz Celja. Avstrijske oblasti pa ji bivanja v Avstriji niso dovolile. Vrnile so jo našim obmejnim organom pri Šentilju. Zaradi kaznivega dejanja prepovedanega prehoda čez državno mejo, je bila Kočnikova obsojena na 6 mesecev zapora.

NEDOVOLJENO JE TRGOVAL

Delavec Mate Lažeta iz Žalca je od neugotovljenega prodajalca kupil vžigalnike in moške in ženske ure. Nakupljene stvari je z dobičkom dalje prodal. Zaradi nedovoljenega trgovanja je bil obsojen na 2 meseca zapora, pogojno za dobo dveh let.

SILNO NEURJE S TOČO NAD BRASLOVČAMI IN OKOLICO

Pretekli petek je med 16. in 17. uro prizadela vasi Braslovče, Rakovlje, Sp. Gorče, Male Braslovče, Presarje, Šmartno in deloma še Podvrh in Parižlje huda vremenska nezgoda. Močan vihar z nalivom in točo je nad te kraje privihral v površini 1200 ha ter s točo v debelini od lešnika do oreha uničeval hmeljske nasade ter z žitom in drugimi kulturami posajena polja. V smeri od jugozahoda proti severovzhodu je vihar s točo razbijal šipe in strešno opeko, lomil in razmetaval hmeljevke, ki so zaprle promet na republiški cesti Letuš—Polzela. Po nalivu so bila polja pod vodo, toča pa je obležala ponekod do 15 cm na debelo. Občutno poškodovani so tudi sadovnjaki.

Dve komisiji, ki jih je na pobudo Krajevnega odbora Braslovče poslal Občinski ljudski odbor Žalec v kraje nesreče, sta ugotovili, da je prvoletni hmelj uničen, starejši pa poškodovan od 50 do 80%. Stoodstotno je uničena koruza, pšenica 50%, fižol do 80%, krompir pa 25%. Po mnenju strokovnjakov Hmeljskega inštituta se bodo posledice toče občutile še drugo leto.

Posebno prizadeti so tisti kmetovalci, ki niso bili zavarovani.

... in zalogja

Nova stanovanja za rudarje

Morda malokje tako hudo občutijo pomanjkanje stanovanj kot ravno rudarji Rudnika lignita Velenje. Kljub temu, da je zadnja leta bilo zgrajenih že precejšnje število stanovanj, še vedno stanuje precej rudarjev v starih in nezdravih barakah. Z vedno večjo razširitvijo rudnika pa se veča tudi število rudarjev, od katerih mnogi zaradi pomanjkanja stanovanj v bližini delovnega mesta prihajajo na delo tudi po 15 km in še več dnevno, kar pa seveda slabo vpliva tudi na samo delovno storilnost.

Zato je tembolj razveseljiva vest, da je Izvrnši svet LRS dodelil iz sredstev republiškega sklada za zidanje stanovanjskih hiš znesek 200,000.000 din kot posojilo za gradnjo stanovanj rudarjem tega rudnika. Poleg tega pa bo Rudnik lignita Velenje koristil tudi večino sredstev občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš in bo kot se predvideva že v enem letu pripravljenih nad 100 stanovanj za rudarje.

(-ič)

RAZPIS ŠTIPENDIJ

Da bi zasigurali potrebni strokovni kader, je pred kratkim komisija za štipendije pri Občinskemu LO Šoštanj razpisala štipendije za 31 mest na učiteljišču, vzgojiteljski šoli, višji pedagoški šoli, administrativni šoli itd. Štipendije bodo dodeljevali v višini, ki jo določa odlok o štpendijah.

ODRED PREDVOJAŠKE VZGOJE V ŠOŠTANJU

Pred kratkim so v Šoštanju na zborovanju ob udeležbi nad 300 mladincev ustanovili Odred predvojaške vzgoje, v katerega so vključeni obvezniki predvojaške vzgoje iz vse občine. Odred ima 4 čete in 1 samostojen vod.

Za komandanta odreda je bil imenovan rezervni major tov. Lazo Zrnič.

OŠTEVILČENJE HIŠ IN IMENOVANJE ULIC V VELENJU

Posebna komisija, ki jo je imenoval Občinski ljudski odbor Šoštanj, je izdelala predlog imenovanja ulic in oštevilčenja hiš v Velenju. Predlog je v celoti potrdil tudi občinski ljudski odbor.

Mesto je razdeljeno na 7 okolišev, in sicer na Celjsko, Partizansko, Ljubljansko, Šaleško, Koroško, Kidričevo in Stanetovo cesto.

Z razdelitvijo mesta na ulice in novo oštevilčenje hiš bodo odpadle mnoge težave, ki so do sedaj bile posebno ob dostavljanju pošte.

NOVI PREDPISI

Občinski ljudski odbor Šoštanj je pred kratkim poleg drugih važnejših predpisov sprejel tudi odlok o občinskih taksah, odlok o olajšavah za samoplačnike zdravstvenih storitev, odlok o pokopališkem redu in odlok o hišnem redu. Izvolili so tudi svet za družbeni plan in finance, ki šteje 7 članov in razpravljali o predlogu za namestitve in premestitve prosvetnih delavcev.

TELOVADNI NASTOP NA VRANSKEM

V počastitev Dneva vstaje je vranski TVD Partizan priredil telovadni nastop, ki je dobro uspel.

Ta nastop je rezultat drugih pogojev dela, ki jih imajo sedaj na Vranskem. Prejšnja leta je bilo telovadno društvo brez svojega doma in telovadišča, sedaj pa je občina pokazala razumevanje do telesno-vzgojnega dela, kajti dodelila je Partizanu bivše skladišče, ki so ga potem preuredili v skromno telovadnico.

Pred skoraj 1000 gledalci je okoli dvestopetdeset nastopajočih domačinov in gostov iz Tabora, Gomilskega, Braslovč, Polzele in Petrovč pokazalo svoje znanje. Zlasti so navdušili pionirji in cicibani, ki so se predstavili s talno telovadbo. Za učinkovit zaključek pa so poskrbeli člani in članice s polko. Pred in po nastopu so bila tekmovanja tudi v drugih panogah.

V ŠMIHELU NAD MOZIRJEM SO USTANOVILI AKTIV MLADIH ZADRUŽNIKOV

Preteklo nedeljo je bil v Šmihelu nad Mozirjem ustanovni sestanek aktiva mladih zadružnikov. Proti pričakovanju je bil sestanek izredno dobro obiskan, saj se ga je udeležila vsa mladina našega kraja. Vse kaže, da bo mladina z veseljem delala, če bo imela dobro vodstvo. Sestanka se je udeležil tudi predsednik mladih zadružnikov okraja Celje tovariš Jože Borštner.

Sklenili so, da bodo z delom pričeli takoj, ko bodo imeli sestavljen program. Poizkuse gnojenja in obdelovanja zemlje ter gojitev novih kultur bodo imeli vsak na svojem domu.

ZAKAJ ŠOŠTANJČANI NE HODIJO NA KULTURNE PRIREDITVE?

Pred nedavnim je bil v Velenju Šaleški festival, ki je pokazal mnogo dobrih in slabih strani organizacije in izvedbe. Mnogo prireditev je bilo v tem tednu lepo izvedenih, vendar ni bilo za nekatere pravega zanimanja. Prav žalostno je, da so poslušali komorni koncert šoštanjske in velenjske »Svobode« samo trije poslušalci. Ali ni to žalostno? V Šoštanju je samo prosvetnih delavcev trideset, da ne govorimo niti o uslužbencih občine, nameščencih raznih ustanov ter odbornikov političnih in gospodarskih organizacij. Če vemo vse to, potem se lahko vprašamo: ali so Šoštanjčanom takšne prireditve res odveč? S tako slabo udeležbo na kvalitetnih kulturnih prireditvah se ubija idealizem ljudi, ki radi sodelujejo na kulturnoprosvetnem polju. Za njihovo požrtvovalno delo bi jih morali podpreti, ne pa, da njihovo delo podcenjujemo ali celo omalovažujemo.

IZ MOZIRJA

Člani telovadnega društva »Partizan« so podrli staro občinsko hišo, ki je kvarila izgled trga, pa tudi prostor pred telovadnim domom. Na istem prostoru bodo postavili k domu nov prizidek, v katerem bo stanovanje za hišnika, pisarniški prostori in garderoba. Z dograditvijo te stavbe bo trg še lepši, posebno tedaj, ko bodo asfaltirali cesto.

*

Olepševalno društvo je letos ponovno zbetoniralo kopališče. Žal pa je letos zelo malo letoviščarjev, ki so ga preteklega leta, posebno lani, precej obiskovali. Vse kaže, da letos ne bo večjega števila letoviščarjev.

*

Pred nedavnim se je sestal pododbor rezervnih oficirjev v Mozirju. Na seji so razpravljali o predavanjih, ki naj bi jih imeli v bodoče. Na skupnem sestanku so se nato pogovorili o praktični vaji, katero nameravajo organizirati avgusta v Logarski dolini. Pri vaji naj bi pomagali tudi aktivni oficirji celjske garnizije. Upajmo, da bo predvidena zamisel ob sodelovanju vseh rezervnih oficirjev dobro uspela.

R. Z.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Pred dnevi so imeli licitacijo za oddajo del pri gradnji novega železobetonskega mostu v Rečici ob Paki. Delo je prevzelo gradbeno podjetje iz Celja, ki je pričelo z delom pretekli torek. Most bo dolg 28 m, stal pa bo približno devet milijonov dinarjev. Most bo nekoliko širši od tistega pred vojno. To bo velika pridobitev za sam kraj, pa tudi za druge kraje Zgornje Savinjske doline, saj prevozijo letno preko tega mostu blaga v vrednosti več kot sto milijonov dinarjev.

MLADINSKA DELOVNA BRIGADA »DUŠANA FINŽGARJA« POŠILJA POZDRAVE CELJU

V nedeljo smo bili vsi brigadirji MDB »Dušana Finžgarja«, ki delamo na Brkinski cesti, povabljeni v Ilirsko Bistrico. Povabilo nas je tamkajšnje društvo »Partizan«. Pomerili naj bi se v 6 disciplinah, in sicer v odbojki, malem rokometu, namiznem tenisu, atletiki in šahu.

Pred pričetkom je vse športnike pozdravil predsednik občine Ilirske Bistrice. Nato pa se je pričelo tekmovanje v odbojki. V tej panogi so bili domačini dosti boljši kot brigadirji, saj so zmagali 1:3. Od brigadirjev je bil edina svetla točka Pirc (Mariborska brigada).

V tekmi v malem rokometu smo tudi podlegli, čeprav smo se čvrsto borili in smo bili ves prvi polčas boljši, a proti koncu smo se toliko poslabšali, da smo dosegli porazen rezultat. Od brigadirjev sta se Celjana Tine Janov in Janez Muha izkazala kot najboljša. Drugače je bilo popoldne pri nogometu. Tam smo dosegli rezultat 1:0 za brigado.

Morda bo Celjane zanimalo, da poleg raznih športov, katere gojimo v prostem času, tudi pridno delamo. V prizadevanju, da bi dosegli čimvečje uspehe, tekmujemo med seboj. Želimo, da bi že kot mladinci (v tem kratkem času) dali s fizičnim delom skromen doprinos skupnosti.

To naj bi bil pozdrav in čestitka mladinske delovne brigade »Dušana Finžgarja« k prazniku mesta Celja.

P. J.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA CELJE

obrestuje od 1. julija 1956

VSE PROSTE HRANILNE VLOGE 6%

vloge na trimesečno odpoved 6,5%. — Zavod jamči za najstrožjo tajnost vlog. Vse vloge izplačuje ob vsakem času in neomejeno

CELJSKA MESTNA HRANILNICA CELJE

4 John Hersley: HIROŠIMA

PASTOR KIOŠI TANIMOTO SE JE SELIL...

Pastor hirošimske metodistične cerkvene sekte je tisto jutro vstal ob petih. Ker se je njegova žena nedavno odselila z otrokom k neki prijateljici v predmestju, kjer je bilo bolj varno, si je pastor moral sam skuhati zajtrk. Tudi on je to noč slabo spal. Sploh ga je zadnje čase zajela nekaka malodušnost in je verjel, da pride v kratkem nesreča tudi nad Hirošimo, ker se je krog nebombardiranih mest na Japonskem naglo krčil. Tanimoto je imel še druge sitnosti. Ker je študiral v Ameriki in je imel tam mnogo znancev, s katerimi si je dopisoval, je pri nekaterih vplivnih osebnostih Hirošime padel v nemilost.

Stanovanje je bilo skoraj prazno, kajti Tanimoto je zadnje dni preselil vse vrednosti svojega stanovanja in cerkve k nekemu veleposestniku zunaj mesta. Ker pa mu je prejšnji dan nekdo pomagal prepeljati najtežje stvari, mu je obljubil, da bo to jutro pomagal spravljati njegovo pohištvo.

Odpravil se je k Mautsu, tako je bilo prijatelju ime, in mu pomagal naložiti selitev na voz.

Jutro je bilo sončno in skoraj prevroče. Obetala sta si neprijetno vroč dan, zato sta pohitela, da bi s tovorom ušla preveliki vročini. Nekaj minut za tem ko sta se uprla v samotežni voz in ga porivala po mestnih ulicah, je ozračje ponovno pretreslo tuljenje siren. Nista se dosti menila, saj je ob tem času bil nad Hirošimo vedno kak ameriški izvidniški avion, zato sta nadaljevala pot skozi trgovsko četrt proti predmestju.

S težko muko sta pririnila tovor do hiše, kamor sta imela namen spraviti selitev. Obstala sta za hišo in si odpočivala. Bila sta ravno na tisti strani, ki je bila obrnjena od mesta, v lepo urejenem vrtu.

Takrat se je strahovito zabliskalo. Tanimoto se dobro spominja, da je svetloba šinila od vzhoda proti zahodu, od mesta proti predmestnemu gričevju. Oba sta neverjetno hitro reagirala na to svetlobo. Mautso je planil v hišo, Tanimoto pa v vrt med grmovje in kamenje. Vrgel se je med dva velika kamna in se pri tem poškodoval. Hip za tem je čutil težak pritisk. Iverje, opeka in kosi strehe so se zrušili na njega. Detonacije ni slišal, kot nihče v Hirošimi.

Ko se je Tanimoto nekoliko zbral, je dvignil glavo. Mislil je, da je bomba padla naravnost na hišo, ki je bila vsa razrušena in v dimu. V silnem strahu je planil na ulico in prvi hip pozabil na prijatelja. Šele tam je opazil, da se je ograja vrta podrla k hiši in ne od nje, kot bi bilo pričakovati, če bi bomba padla na stavbo. Potem je videl četo vojakov, ki se je ob eksploziji skrivala v obcestnem jarku. Vojaki so vstajali popolnoma zmedeni. Bili so okrvavljeni po prsih in obrazu...

Vse bolj in bolj se je temnilo...

POMOTA NA RADARSKI POSTAJI

Če je bilo to tako ali ne, ne bo nihče vedel, kajti postaja, kjer so nadzirali nebo okoli mesta, je bila zbrisana s površja zemlje. Toda nekatera središča protiletalske zaščite so dobila pred eksplozijo obvestilo, da je bil znak za zračno nevarnost prekinjen zato, ker so na zaslonih opazili, da letijo proti Hirošimi samo trije avioni. Obrambno poveljstvo je bilo mnenja, da so to le izvidniki, ki so imeli itak dovolj opravka z obrambo proti lovcem in niso nikoli napadali mest. Ker je bilo čez noč že tako dovolj alarmov, so tokrat odločili, da pustijo ljudi odhajati na delo, kajti izgubo časa v vojni so Japonci tudi računali kot izgubo za njihovo uspešno vojskovanje.

Najbolj čudno je bilo, da nihče v Hirošimi ni slišal detonacije. Edino neki ribič, ki je bil v svojem čolnu kakih deset milj od pristanišča, je slišal strahovito eksplozijo, ki je prekosila vse detonacije nedavno bombardiranega mesta Iwakimi, blizu Hirošime, skupaj.

V prvih trenutkih po eksploziji ni nihče mogel ugotoviti, kakšno težko nesrečo za mesto so povzročili trije navidezni izvidniki v zraku. Vsi so bili prepričani, da je bomba padla v neposredni bližini njihovega bivališča ali delovnega mesta. Ker pa je eksplozija pokrila vso Hirošimo z gostim dimom in prahom, si nihče ni mogel predstavljati, da bo enako stanje tudi drugod. Med tem, ko so ljudje zbegani bežali iz svojih porušenih domov, da bi si tam, kjer so bili ljudje srečnejši, našli zdravniško pomoč in streho nad glavo, so povsod po mestu izbruhnili požari.

Hirošima je bila podobna razdejanemu mravljišču. Ljudje so brezglavo tekali po mestu okrvavljeni, opečeni in prestrašeni. Spotikali so se na mrtvecih, drugi so spet tekli domov, da bi videli, kaj se je zgodilo z družinami. Toda teh, ki so kljub ranam lahko stali na nogah in hodili, je bilo bore malo proti tistim, ki so našli smrt pod ruševinami ali v neposrednem ognjenem peklu eksplozije.

CELJSKE LADJICA

REKLAMA ZA KOLODVORSKO RESTAVRACIJO

Resnica je: tu krasen je bife,
ko zadnjič brizganec sem naročil,
brezplačno poleg vina in vode
v kozarcu tisoč sem mušic dobil.

»Mušic ne pijem! To higiensko ni.«
Točajki sem v obraz povedal,
a ona: »Nič ne gledaj, kar požri!
a kaj je prav, bife že sam bo gledal.«

Zato zahteval sem pritožno knjigo,
da v njej si ohladim srce,
pa dali so pod nos mi figo:
»Imamo knjigo za pohvale —
a za pritožbe NE.«

LOVEC NA OTROKE

Na igrišču ob Savinji,
kjer košarka se lahko igrá,
se sprehaja z zračno puško
mrk čuvaj zdaj sem zdaj tja.

On je lovec, a otroci zajci,
ki preplašeni bežé,
kroglice pa smrtne krogle,
ki, na srečo lovca, vse zgrešé.

KAJ JE IN KAJ NI PEKARNA

Pekarna je hiša, odkoder se duh
vsak dan prijeten razširi,
pekarna je hiša, kjer pečejo kruh,
da mama z njim malčke pomiri.

Pekarna ni hiša, kjer lahko stojiš,
da zraste ti brada do pasa,
in čakaš še dalje, da v njej osiviš
od dolgega in izgubljenga časa.

Ali si ti tudi prehlajena?

PO STARIH POTEH...

(S POTI PREBOLDSKE PARTIZANSKE PATRULJE)

Sobota, 21. julij, okrog četrte ure popoldne. Po nebu se podijo temni oblaki. Nekje daleč se sliši grmenje. Na dvorišču preboldske graščine je vse živo. Mladi fantje se pripravljajo na partizanski pohod. Tudi dekleta so med njimi. Potem mladina in celo pionirji. Z obrazov sijeta zadovoljstvo in ponos. Vsak si popravlja bluzo, zateguje pas in gleda v ogledalo, če mu titovka prav sedi. Ogledujejo se in vsak si želi, da bi bil kar najlepše opravljen. Tudi odlikovanja se svetijo na mladih prsih.

Tam v kotu je štab. Pred seboj ima razgrnjen zemljevid. Posvetujejo se, razpravljajo. Patrulja se bo razdelila v dve skupini. Prva skupina bo šla po poti: Prebold, Matke, Mrzlica. In druga skupina: Reka, Črni vrh, Šentjur. Po teh poteh je neštetokrat šla I. savinjska četa. Prvo skupino vodi tovariš Slavko Debelak, a drugo tovariš Vinko Burkelc. Oba komandirja sta močna in postavna, oba nosita na prsih odlikovanja iz NOB. Oba sta bila mlada, da skoraj zelena, ko sta šla v gozdove. Toda bila sta hrabra, včasih že kar preveč drzna.

Potem je prišel predsednik krajevne organizacije ZB, ki je dal zadnja navodila. Med vojno so bili partizani hrabri, vztrajni, požrtvovalni, disciplinirani in kulturni. Mislite na padle junake, mislite na ljudi, ki so med vojno največ doprinesli. Razdelil je puške. V mladih očeh je vzplamtelo koprnenje po orožju. Škoda, da je pušk premalo. Vsak, ki jo je dobil, je bil srečen; zadel jo je preko rame in v očeh je bil ponos.

»Patrola zbor...!« sta poveljevala komandirja Slavko in Vinko. »Naprej... marš...!« Krepko so udarili koraki. Prvi so krenili proti Šmiklavžu, drugi proti Mrzlici. Na obrazih je bilo veselje. Po nebu so se še vedno preganjali temni oblaki in grozili z nevihto. Ljudje so gledali postavne fante in dekleta, ki so po taktu partizanske koračnice merili korake.

»Partizanska patrulja!« so viknili otroci in se prekobalili čez drn in strn, da so si ogledali partizane.

Patrola je krenila mimo pokopališča. In tam spodaj počivajo mnogi, ki so s srcem in krvjo delali za našo stvar, za socializem. Pred tedni so zagrebli partizansko tetko, Miklavževo mamo. Njen sin je bil prvi partizan in prvi je dal življenje na oltar domovine. Ona ni bila le mati lastnim otrokom, bila je mati tolikim partizanom; saj jim je stregla kakor prava mati. In pred dnevi se je za vedno poslovil iskren, delaven in pošten komunist, tovariš Satler. Malo, da, zares zelo malo je tako pridnih in poštenih rok, kakor so bile njegove.

In zopet se oddaljijo koraki partizanske patrulje. Komandir Slavko poveljuje.

»V zrak nišani... pali...!«

Iz deseterih pušk je odjeknil strel in se pomešal z grmenjem. Potem koraki, veselje... Prvi postanek v Lovrencu. Da, tudi Lovrenc je veliko žrtvoval med vojno. In prav tako Šeščani. Obe vasi sta znani savinjskim partizanom. Koliko fantov je šlo v gozdove, koliko jih je dalo življenja, koliko mamic je peklo ponoči kruh za partizane.

Komandir Slavko je gledal vesele obraze. Ali ne manjka pri petju še glas harmonike? Seveda! Koraki bodo bolj spešni, ubrani, poskočni. Treba bo mobilizirati Goličevega Rudija, on ima harmoniko. Bil je partizan in ve, kaj spada v sestavni del edinice. In ni ga bilo treba prositi. Vzel je harmoniko, razpotegnil meh in se priključil patrulji. Veselo, s petjem in glasom harmonike je patrulja prikorakala v Matke. Ali je katera savinjska vasica med vojno toliko žrtvovala? To je vas, ki skoraj nima hišne številke, da ne bi bila povezana z narodnoosvobodilno borbo. In med takimi ljudmi živi prvoborec Poteko. »Patrola stoj...!« Na levo! Pozdrav na desnno!« Komandir Slavko je zravnal mogočno postavo. Dvignil je desnico k titovki in prvoborcu Poteku predal raport: »Tovariš Rudo, prvoborec in večkratni odlikovanec... partizanska patrulja — petindvajset borcev, pet bork — je na pohodu proti Mrzlici...!« Star partizan Rudo se je potrudil, da je kljub svojim letom stal kar najbolj vojaško. Sprejel je raport in dal predlog za partizanski miting. In zopet pesem, godba, vrisk, smeh, partizansko kolo. Vse je bilo na nogah. Borci patrulje so vzklikali: »Solo za naše prvoborce! Živeli!«

Zvečerilo se je. Patrulja je krenila dalje. Nevihta je bila pri kraju. Nebo se je zjasnilo in posulo z zvezdami. Po kamniti cesti so udarjali koraki. Tu in tam je strel presekal nočno tišino. Povsod, kjer je patrulja prišla do hiše, povsod so hiteli odpirat in pri roki je bila pogostitev. Da da, sedaj je samo spomin, zdaj hodijo nekdanji borci po starih poteh. Zdaj ne preži sovražnik, zdaj ni bojazni, da bo komandant izgubil mitraljezca, zdaj ne bo prelivanja krvi. Nekoč, med vojno, je bilo drugače.

»Naprej, brez odlašanja, ni čakanja, cilj je še daleč, noč, pot strma in naporna...!« se je oglasilo povelje komandirja. In kolona je krenila dalje. Vse više in više se je vzpenjala. Na nebu trepetajo zvezde in v dolini migotajo električne luči. Tam doli ob vznožju počiva Prebold. Svojci so pri-

nesli cvetje in ga položili pod imena padlih. Sklonjenih glav so pogreznjeni v molk. Mi živimo, oni pa, ki so bili najboljši sinovi domovine, ne vedo, kakšen svet je danes. Ko bi padli vsaj za hipec oživeli, vsaj za hipec sekunde, da bi presodili, smo li vredni njihovih žrtev.

Kolona se pomika naprej. Na vrsti so spomini. Stari veterani pripovedujejo. Zdaj se poslušalcem ježijo lasje, potem je na vrsti jeza in bes, pa zopet usmiljenje in tovarištvo. In nenadoma javlja komandir: »Čelo stoj, na cilju smo!

Minilo je nekaj hitrih uric lepe noči. Jutro. Dnevna naloga: pohod na Igriše, kjer bo odkritje spomenika štirim prvoborcem, ki so zgoreli v švabskem ognju po zaslugi domačega izdajalca. Kolona se spušča niže in niže. Strumno prikoraka na kraj slavnosti. Sledijo govori starih borcev, potem godba, petje. Ljudje si brišejo solze. Salva iz deseterih pušk je odjeknila proti nebu in doli v temačne grape. Potem še druga dnevna naloga: »Obiskati moramo partizanske mamice.« Obiskali so Fojtovo in Gregurjevo mamo. Dali so jima skromno darilo. Na licih je bilo veselje, a v srcu žalost. Žive oči so gledale mlade fante in dekleta. Taki bi bili zdaj tudi njuni sinovi. Nekoč, pred desetimi leti in še prej, je bilo krvavo trpljenje, je bila krvava borba. Takrat, kadar so prišli borci, so govorili o svetlih dneh, ki bodo napočili za naše ljudi.

Karlo Preboldčan

61

Tedaj je skozi temo prišel nepričakovano mož z betom. Blisk in Kresnica sta pustila ubito sovražnikovo telo in tekla proti gornjemu koncu Kwahooja, kjer je Kresnica s svojim mehkim jezikom dolgo in nežno lizala tovariševe rane.

Ko se je zdanilo, se jima je približala žena in jima vrgla velike kose surovega mesa. V začetku se ga je dotaknila le Kresnica, kajti Bliska je še vedno motil duh po človeku, ki se je držal tega mesa.

62

Takrat je mož prisegel, da se ne bo več dotaknil teh živali, ki so mu ohranile življenje na Kwahooju, pa naj se zgodi karkoli.

Naslednji dan je tudi Blisk jedel meso, ki so se ga dotaknile človeške roke. Te tri dni so se skupaj gostili ljudje in divja volkova. Nekega jutra pa sta Blisk in Kresnica splavala na breg in izginila. Črne ženine oči so se lesketale v solzah, ko je videla odhajati živali, kajti vedela je, da ju ne bo videla nikoli več.

63

Daleč v divji puščavi, na vzhodu od Velikega slanega jezera, je Gaston zgradil iz debelih debel novo kočo. V tem zapuščenem kraju je živel kot lovec s svojo ženo Ivano in štiriletno hčerko.

Lisko je bil edini gospodarjev pes in tudi Lisko je poznal samo enega gospodarja in ta je bil Gaston Rouget, pravi gospodar pa je bila mala Ivana, ki je preživljala četrto rosno pomlad in je bila za Liska božanstvo.

64

Lisko je bil velikan; po njegovih žilah je tekla večji del kri psa-ovčarja. Toda njegovo srce je bilo mehko in je trepetalo. Sam je blodil dolge noči ob luninem svitu in, ko je slišal klicanje divje volkulje, je prisluhnil in na dnu njegovega grla je žalostno zaječalo. Toda odgovoril ni nikoli. Kajti to je bil glas tujke, ki ni pripadala njegovemu rodu. Bil je sam, kakor je bil sam že toliko časa v tej najbolj divji pušči, v kateri je bila najbližja koča oddaljena trideset milj.

Šport

Športniki ob letošnjem prazniku Celja

Dva velika in pomembna praznika za naše mesto sta za nami. Organizacija Partizan in športna društva so ponovno dokazala z izvedbo kvalitetnih prireditev, kako močno so povezana z mestom, kjer živijo in vzgajajo preko telovadbe in športa mlada pokolenja.

Ob letošnjem prazniku mesta Celja in Dneva vstaje smo na športnih igriščih imeli pisan in kvaliteten spored, ki je zadovoljil vse obiskovalce podobnih prireditev. Na predvečer praznika mesta Celja je bil po celjskih ulicah že tradicionalni štafetni tek med športniki celjskih delovnih kolektivov. Nastopno mesto za tek je bilo pred poslopjem občinskega ljudskega odbora Celje, cilj pa na Glaziji. Kar osem članskih štafet se je po startnem strelu spustilo po celjskih ulicah. Na Glazijo je najprej prispela štafeta Emajlirane, za njo Cinkarna, Metka, Celjska tiskarna, Kovinotehna, Pečovnik, Beton in Planina. Pri ženskah je vrstni red bil naslednji: Metka, Ljudski magazin, Celjska tiskarna in Toper.

Večerna akademija društev Partizan je bila za več ko 2000 gledalcev pravo presenečenje. Čeprav so bile priprave za prireditev izvedene z vso naglico, smo bili priča kvalitetnim storitvam in sestavam. Ta ugotovitev velja zlasti za ženske oddelke in sestave, pa tudi člani so se odlično odrezali na bradlji, dočim je bilo na drogu še tu in tam nekaj spodrsljajev. Brez dvoma je šteti za najboljše storitve proste sestave članic in mladink v parterju, vaje z žogami in obročem, izvajanja na dvovišinski bradlji in gredi in ritmične sestave. Žal, da vaje z bakljami niso prišle dovolj do izraza, saj gledalci niso videli nikakršnega gibanja nastopajočih. Umestneje bi bilo, če bi nastopajoče bile vsaj na nekoliko osvetljenem prostoru. Tudi najmlajši so s preskoki in akrobatiko zadovoljili vse gledalce. Društvom Partizan iz celjskega okraja res lahko čestitamo k uspeli akademiji.

Pester spored športnih prireditev je 21. in 22. julija organiziral AD Kladivar. Celjanom je AD Kladivar posredoval vrsto športnih tekmovanj iz panog in iger, ki jih v našem mestu ne gojimo ali pa so na nizki ravni. Na atletskem stadionu so ob tej priliki otvorili dve novi športni igrišči — za odbojko in košarko. S tem je atletski stadion postal za celjske razmere že majhen športni park, na katerem se bo lahko razvijala večja športna aktivnost naše mladine. Nove športne naprave čakajo mladih moči, da jih koristno uporabijo. Na omenjenih igriščih, ki so za naše mesto velika pridobitev, sta bila izvedena dva kvalitetna turnirja. V odbojki so nastopile kar štiri ekipe. Nevigrano moštvo AD Kladivar, okrepljeno z državnim reprezentantom Skerbinjekom, je skorajda poskrbelo za veliko presenečenje. Spoprijeli so se z bivšim zveznim ligašem, ekipo Partizana iz Novega mesta. Po vodstvu 2:0 za Novo mesto smo mislili, da bo celjska ekipa odšla z igrišča s krepkim porazom. Domačini pa so se v tretjem setu popravili in po dramatični borbi odločili ta set v svojo korist. V četrtem setu so bili gostje nervozni, Celjani pa so igrali zbrano in pri tem pokazali tudi več smiselnih potez. Skorajda vsak Skerbinjekov udarec na mreži je zadel v »črno« pri nasprotniku... Ta set so Celjani tudi odločili v svojo korist — 2:2 je bilo torej stanje! V odločilnem petem setu Kladivarju ni šlo več dobro. Gostje so le po zaslugi večje izkušenosti, boljši taktiki in tehniki zasluženo zmagali. Celjski Beton je nastopil oslabljen in v taki sestavi ni mogel nuditi Fužinarju iz Raven enakopravnega odpora. V velik uspeh je šteti dobljen tretji set in žilavo borbo v četrtem setu. Rezultati — Partizan (Novo mesto) : AD Kladivar 3:2 (15:6, 15:11, 15:17, 12:15, 15:7). Fužinar : Beton 3:1 (15:3, 15:8, 13:15, 15:13). Finalna tekma je bila izredno dramatična. Mladi igralci Fužinarja so bili za spoznanje boljši od svojih velikih rivalov in so jih premagali s 3:2 (5:10, 3:15, 15:12, 8:15, 15:11). V moštvu Fužinarja je bil najboljši bivši državni reprezentant Antekolovič, pri Novomeščanih pa Sonc.

V košarki sta se spoprijela velika nasprotnika — član zvezne lige KK Ljubljana in bivši ligaš KK Maribor. V prvih minutah je Maribor že prišel v vodstvo z osmimi koši. Šele tedaj so se Ljubljančani zdramili in z uspešnimi protinapadi kmalu izenačili. Mariborčani niso na igrišču bili slabši od Ljubljančanov, le pod koši niso znali izkoristiti številnih zrelih situacij. Prav v tem so bili Ljubljančani znatno boljši, zato pa jim tudi ni ušla zaslužena zmaga — 64:53 (31:23). Dosežen rezultat je brez dvoma lep uspeh za Maribor, če upoštevamo, da njihova ekipa ni bila kompletna. Pri Ljubljani so bili najboljši državni reprezentant Župančič (21 košev), Čretnik (9) in Serbec (8), pri Mariboru pa Pišorn in Nahtigal (15, 14).

Popoldanski nedeljski spored na atletskem stadionu je trajal skorajda 4 ure. Poleg kvalitetnih atletskih borb, kjer so poleg domačih nastopili še Dinamo in Mladost iz Zagreba, Odred in Svoboda iz Ljubljane ter Maribor, smo v Celju prvič po osvoboditvi gledali na tekališču zanimive koesarsk edirke. Ljubitelji boksa so tudi prišli na svoj račun, čeprav prikazane borbe niso bile najbolj kvalitetne. Po slovesni otvoritvi prireditve, ki je bila dostojna velikega praznika, je udeležence pozdravil predsednik AD Kladivar tov. Edi Golc, nakar je skupina atletov po odigranju državne himne ponesla venec na spominsko ploščo Borisa Kidriča, ki je vzidana na Dom AD Kladivar in po katerem nosi atletski stadion tudi svoje ime. Zatem se je pričel pisan športni spored — atletika, boks, kolesarstvo, vse vzorno pripravljeno in organizirano, da se je spored odvijal kot na filmskem traku. Poglejmo najprej po atletih. V odsotnosti najboljših, ki so se mudili na Balkanskih igrah, srečamo v ospredju druga imena. Pri ženskah je na 80 m čez ovire zmagala Šušteršičeva (Svoboda, Lj.) z 12.9, na 200 m pa Unterrajterjeva iz Maribora s 26.8 pred Slamnikovo 27.4. Pri moških so bile borbe bolj ogorčene. V metu kladiva so kar trije tekmovalci bili tesno skupaj — Dokler (Dinamo Zgb) je zmagal z 51.71 m, sledita pa mu Markež (Mb) z 51.17 in Kostrič (Kl.) 51.12 m. Vsekakor smo najbolj veseli rezultata Kostriča, ki je po daljši krizi zopet uspel z metom preko 50 m! Na 200 m je Igor Župančič moral prepustiti zmago vsega za desetinko sekunde Solareviču (Sv.) — 23.2 in 23.3, Kovač, Seliškar in Vučer pa so se zvrstili kar v istem času 23.8. Na 400 m Čular (Dinamo) ni imel prehude konkurence, saj je z 1:54.2 bil precej pred Erberjem (Ml.) 1:55.6 in Gajškom (Kl.) 1:57, Cajhen pa je bil četrti z 1:58.2. V skoku ob palici je zmagal Kolnik (Od.) s 3.60, Brodnik (Kl.) je bil s 3.50 drugi. Na 3000 m je zmagal Male (Kl.) z 8:48.8 pred Vazičem (Kl.) 8:51.2. Najbolj zanimivi so bili štafetni teki, kjer je Kladivar na 4 x 200 in 4 x 400 m zmagal s prav solidnimi rezultati (1:33.2 in 3:26.4). Štafetni tek 4 x 400 je bil v ostri konkurenci z Dinamom iz Zagreba tako razburljiv, da je pritegnil pozornost kar vseh gledalcev. Pri mladincih je na 800 m v zadnjih metrih pobral zmago Novak iz Maribora (2:03.5), Naraks je bil le za štiri desetinke sekunde slabši, Ban pa za 5 desetink sekunde!

Boksarsko srečanje med mariborskima rivaloma Branikom in Mariborom se je končalo z zmago Maribora z 12:6. Zaradi žgočega sonca so boksarji omagali in marsikateri par ni zdržal več tretje runde. Bilo pa je tudi nekaj srečanj, ki so gledalcem le pokazala, da je boks lepa športna panoga, ki zahteva poleg srčnosti in borbenosti tudi močno izdržljivost in prefinjeno tehniko.

Kolesarji, vsega 14 po številu, iz petih slovenskih klubov, so nas močno razveselili s svojim programom. V točki na izpadanje so se pokazali Branikovci iz Maribora za najboljše (Jan in Kukovec), tretje mesto pa je zasedel Židan (Rog, Ljub.). V »zasledovanju« sta nastopili ekipi Ljubljane in Maribora. Na progi 400 m so bili Ljubljančani (Židan, Cajhen, Penkovič in Čadeš) s časom 6:20.6 vsega za 2 sekundi boljši od Mariborčanov.

Najzanimivejši je bil »Celjski kriterij« — dirka na 25 krogov s petimi letečimi cilji, ki so se točkovali po ključu 6, 5, 4, 3, 2, 1, zadnji krog pa dvojno. V tej disciplini je zopet bil najboljši Jan (Branik) s 34, nato Kukovec s 30, Cajhen 22, Židan 16 točkami itd. Povprečna hitrost okrog 38 km!

Takšen je bil športni dan AD Kladivar, bogat na športnih prireditvah, prav tako na rezultatih. Žal, da je tako kvalitetnim prireditvam prisostvovalo le okrog 1500 Celjanov.

Tudi nogometaši Kladivarja so počastili občinski praznik s prijateljsko tekmo proti Kovinarju iz Štor, kjer so slavili zmago s 4:0. Na Dan vstaje so na Glaziji gostovali Zagorjani — Proletarec, novi član varaždinsko-mariborsko-celjske lige. Kladivar je zmagal s tesnim rezultatom 5:4, pri tem pa moramo pripisati, da so gostje v II. polčasu delali Celjanom precej »sivih« las..

Na kegljišču Bétona pa so se na Dan vstaje srečali izbrani kegljači iz vse Slovenije. Reprezentance kegljaških podzvez so nastopile v mednarodnem slogu v borbeni partiji za pokal ZKS. Celjani v postavi Poropak, Lubej, Rotar, Marinček, Vanovšek, Zagorc, Gobov, Gerdina, Kohne in Snedič so bili vsega le za 8 kegljev prekratki, da bi Ljubljančanom odnesli zmago. Rezultati: Ljubljana 780 (385—395), Celje 772 (356—416), Zasavje 722 (358—364), Maribor 693 (309—384), Kranj 662 (275—387) in Novo mesto 634 (325—309).

MLADINSKI ŠAHOVSKI TURNIR V ROGAŠKI SLATINI

V Rogaški Slatini so pretekli teden zaključili šahovski turnir za mladinsko prvenstvo Slovenije. Udeležilo se ga je 20 mladincev iz vseh okrajev Slovenije. Mladinski prvak za leto 1956 je postal Mirko Crpnjak iz Maribora. Stirje zmagovalci tega turnirja so dobili pravico do udeležbe na turnirju za državno mladinsko prvenstvo, ki se že igra v Kruševcu.

Objave in oglasi

PUTNIK — CELJE

Naši izleti:
Z avtobusom po Dolomitih, v Trst, Graz—Dunaj—Praga, Reka—Atene—Reka, Rim—Napoli—Pompeji, po Jugoslaviji, Dunaj, München. Prijavite se čim prej, ker je število mest omejeno. Vsa podrobna navodila dobite v poslovalnici Putnik Celje.

Predno se odločite za letni dopust, posvetujte se z nami. Vse vizume in potrdila za nabavo potnega lista Vam preskrbimo v najkrajšem času. Poslužujte se nakupa vseh vrst vozovnic pri Putnik Celje.

Poslužujte se nakupa voznih redov, ki jih ima na zalogi naša poslovalnica.

Prepričajte se, postreženi boste hitro in solidno!

PUTNIK — CELJE

»AVTOBUSNI PROMET CELJE«

izvršuje izletniške vožnje z udobnimi avtobusi od 25 do 44 sedežev. Naročnikom nudi komercialni popust na potniško tarifo.

Naročila sprejema uprava, Titov trg št. 3, tel. 23-64.

»AVTOBUSNI PROMET CELJE«

obvešča potnike, da odhaja avtobus od 29. t. m. dalje ob nedeljah in praznikih iz Celja ob 6. uri za Ljubljano. Iz Ljubljane se vrača ob 14.30.

AVTOBUSNA PROGA
CELJE—ROGAŠKA SLAT.—ROGATEC

prične, dne 31. t. m. redno obratovati vsak delavnik, po naslednjem voznem redu:

Km				
	14,30	odhod	Celje	prihod 7,30
15	15,01		Grobelno	7,00
33	15,44		Rogaška Slatina	6,15
40	16,00	prihod	Rogatec	odhod 6,00

Vozna cena za relacijo Celje—Rogaška Slatina 170 din in Celje—Rogatec 190 din.

»Avtobusni promet Celje«

Radio

Nedelja, 29. julija
11,15 Izbrali ste — prisluhnite!
11,50 Vedre melodije

Ponedeljek, 30. julija
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 O celjskem športu in športnikih
17,30 Umetne pesmi poje Komorni moški zbor p. v. Egona Kuneja
17,45 Lahka instrumentalna glasba

Torek, 31. julija
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,30 Celjski ansambli pojo in igrajo
17,45 Pariške popevke

Sreda, 1. avgusta
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 E. Grieg: Norveški napevi — izvaja Celjski godalni orkester »Ivan Cankar«
17,30 Kulturni obzornik
17,35 R. Stolz: Fantazija na teme P. I. Čajkovskega

Četrtek, 2. avgusta
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,30 Gospodarski feljton
17,40 Plesna in zabavna glasba

Petek, 3. avgusta
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Tamb. orkester »Fr. Prešeren« pred mikrofonom
17,30 Nekaj o nalezljivih boleznih
17,40 Operetne melodije

Sobota, 4. avgusta
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,30 Z dobro voljo v prijeten delopust

OBVESTILO

Industrijsko steklarska šola v Rogaški Slatini obvešča vse, ki so že poslali prošnje za vpis v šolsko leto 1956—57 in ostale, ki se zanimajo za to šolo, da za šolsko leto 1956—57 šola ne bo sprejemala učencev v I. razred direktno, temveč jih bo prevzemala od Steklarn: Rogaška Slatina, Hrastnik, Straža, Pula, Slov. Bistrica in Skoplje.

Omenjene steklarne sprejemajo prošnje za sprejem v Industrijsko steklarsko šolo Rogaška Slatina. Sprejele bodo skupno 50 učencev. Prošnje za sprejem pošiljajte torej naravnost na imenovana steklarska podjetja.

Pač pa bo šola sprejela poleg teh 50 učencev še 3 učence, ki jih bo štipendirala in po dovršeni šoli obdržala v lastnih delavnicah in to:
1 topilničarja
1 modelarja
1 upravljača generatorja.

Učenci, ki so dovršili 4 razrede gimnazije z odličnim uspehom, imajo pri tem vpisu prednost.

Uprava šole

KONCERT V PARKU

Občinstvo opozarjamo na koncert, ki bo v nedeljo 29. t. m. od 10. do 11,30 v Mestnem parku. Igra godba Tovarne emajlirane posode Celje.

PRODAM svetlosivo moško kamgarn obleko (dobro ohranjeno) za veliko postavo in ženski svetlosiv plašč. Naslov v upravi lista.
PRODAM konjička (ponija). Celje, Sp. Hudinja 18.
PRODAM poceni vejalnik, malo rabljen, narešeta. Naslov v upravi lista.
PRODAM mandolino in violino. Kralj — Razdevšek, Žalec.
PRODAM v centru mesta krasno zazidljivo parcelo. Naslov v upravi lista.
PRODAM zelo dobro ohranjeno spalnico (mehak les). Celje, Kersnikova 4 — Coh.
PRODAM stavbno parcelo ob cesti proti Lokrovcu ob vodovodni in električni napeljavi. Naslov v upravi lista.
PRODAM ugodno pisalni stroj »Olimpia«. Naslov v upravi lista.
PRODAM vinograd s sadovnjakom (1.16 ha), hišo, gospodarsko poslopje z inventarjem na gradu pri Celju. Možnost reje goveje živine in čebel. Ugodno za upokojence. Pojasnila daje Gabelič, Celje, Tomšičev trg 3/I.
PRODAM ženski šivalni stroj. Naslov v upravi lista.
KUPIM sobo in kuhinjo. Naslov v upravi lista.
KUPIM dvosobno stanovanje, takoj vseljivo. Ponudbe sprejema trgovina »Napred«, Celje, Tomšičev trg 2.
ZAMENJAM kuhinjo in sobo na Teharju za stanovanje v Celju. Naslov v upravi lista.
ZAMENJAM eno in pol sobno stanovanje s kuhinjo v Ljubljani, za enako ali večje v Celju. Hernaus Milka, Celje, Pod Kalvarijo 14.

ZAHVALA

Vsem zdravnikom, sestram in strežnemu osobju infekcijskega oddelka bolnišnice v Celju se najiskreneje zahvaljujem za pomoč ob težki in mučni bolezni umrlega moža

FRANCA SATLERJA,

mojstra belilnice v Preboldu. Posebno se zahvaljujem dr. Lesničarju in dr. Dolinarju za požrtvovalnost in trud za časa njegove bolezni. Zahvaljujem se tudi zdravnikom bolnišnice v Ljubljani, odd. 7, strežnemu osebju, posebno pa še sestri Treziki. Najlepše se zahvaljujem tov. ravnatelju in delovnemu kolektivu tovarne v Preboldu, in vsem, ki so dragega pokojnika spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča žena Terezija in otroci Ela, Franci in Drago ter ostalo sorodstvo.

Prebold, dne 20. julija 1956

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 29. 7. 1956, dr. Cerin Jože, Celje, Cankarjeva ul. 9.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

Kino

KINO UNION, CELJE

Od 28. do 31. julija 1956: »Dvoboj v džungli«, ameriški barvni film

KINO METROPOL, CELJE

Od 26. do 29. julija 1956: »Opustošena džungla«, ameriški barvni film
Od 30. julija do 2. avgusta 1956: »Pod jarmom«, bolgarski film

RAZPIS

Občinski ljudski odbor Žalec razpisuje na podlagi 3. člena Uredbe o prodaji stanovanjskih hiš iz sklada SLP (Uradni list FLRJ štev. 17-101/53 in štev. 31-264/53 ter sejnega sklepa občinskega ljudskega odbora Žalec od dne 13/3-1956

javno dražbo

na dan 11. avgusta 1956 ob 9. uri dopoldne v prostorih sindikalne dvorane Hmezada v Žalcu za naslednje hiše:

1. Enodružinska	hiša	v Levcu št. 23	izklicna cena	161.100 din
2. Dvodružinska	„	v Petrovčah št. 102	„ „	634.440 din
3. Enodružinska	„	v Petrovčah št. 95	„ „	393.600 din
4. Enodružinska	„	v Petrovčah št. 85	„ „	773.000 din
5. Enodružinska	„	v Petrovčah št. 56	„ „	130.000 din
6. Enodružinska	„	v Arji vasi št. 26	„ „	84.000 din
7. Dvodružinska	„	v Arji vasi št. 66	„ „	1,406.000 din
8. Dvodružinska	„	v Dobriši vasi 18	„ „	993.150 din
9. Enodružinska	„	v Dobriši vasi 40	„ „	315.000 din
10. Enodružinska	„	v Žalcu št. 59	„ „	378.000 din
11. Dvodružinska	„	v Žalcu št. 147	„ „	1,105.000 din
12. Dvodružinska	„	v Žalcu št. 124	„ „	1,228.500 din
13. Enodružinska	„	v Gotovljah št. 121	„ „	427.500 din
14. Enodružinska	„	v Vel. Pirešici št. 45	„ „	345.600 din
15. Enodružinska	„	v Vel. Pirešici št. 36-a	„ „	299.250 din
16. Enodružinska	„	v Zabukovci št. 101-a	„ „	72.450 din
17. Enodružinska	„	v Dobrteši vasi št. 51	„ „	1,006.740 din
18. Enodružinska	„	v Latkovi vasi št. 48	„ „	860.000 din
19. Enodružinska	„	v Preboldu št. 5	„ „	103.000 din
20. Enodružinska	„	v Kaplji vasi št. 17	„ „	78.000 din
21. Dvodružinska	„	v Ojstriški vasi št. 42	„ „	688.000 din
22. Enodružinska	„	v Lokah — Taboru št. 36	„ „	202.500 din
23. Enodružinska	„	v Lokah — Taboru št. 30-a	„ „	131.400 din
24. Enodružinska	„	v Braslovčah št. 53	„ „	401.000 din
25. Dvodružinska	„	v Braslovčah št. 1	„ „	825.300 din
26. Enodružinska	„	v Topovljah — Braslovče 10	„ „	408.000 din
27. Enodružinska	„	v Preserje — Brasl. št. 2	„ „	385.000 din
28. Enodružinska	„	v Trnavi — Gomilsko št. 26	„ „	91.900 din
29. Enodružinska	„	v Polzeli št. 15	„ „	865.300 din
30. Enodružinska	„	v Polzeli št. 132-a	„ „	195.000 din
31. Dvodružinska	„	v Polzeli št. 62	„ „	391.375 din
32. Enodružinska	„	v Polzeli št. 62-a	„ „	698.480 din
33. Enodružinska	„	v Polzeli št. 62-b	„ „	653.660 din

Dražba bo na podlagi pismenih ponudb, ki jih je treba poslati v zalepljenih kuvertah posebej za vsako hišo do 11. avgusta 1956 na naslov: OBČINSKI LJUDSKI ODBOR ŽALEC, dražbena komisija.

Na zunanji strani zalepljene kuverte, v kateri pošilja ponudbo, mora ponudnik napisati hišno številko tiste hiše, za katero daje ponudbo.

Ponudba mora vsebovati:
1. Priimek in ime, poklic in bivališče ponudnika.
2. Ponudeni znesek.
3. Znesek, ki bi ga ponudnik izplačal v obrokih in rok do katerega bo izplačal ostanek.
4. Znesek, ki bi ga ponudnik izplačal v obrokih in rok do katerega bo izplačal ostanek.
5. Izjava, da je ponudnik seznanjen z dražbenimi pogoji in da jih sprejme.

K javnemu odpiranju pismenih ponudb bo dražbena komisija pristopila dne 11. avgusta 1956 ob 9. uri dopoldne.

Tega roka naj bi se udeležil vsak ponudnik osebno.

Najpozneje pred pričetkom naroka za odpiranje ponudb, mora ponudnik plačati pri Komunalni banki Celje — podružnici v Žalcu na tekoči rač. štev. 62-KB-3-335-13 varščino v znesku, ki ustreza 7 % izklicne cene.

Tisti, ki so sodelovali v NOB, družinski člani borcev, ki so padli v NOB, vojni invalidi in izseljenci-povratniki lahko kupujejo stanovanjske hiše tudi na obroke.

Tistim, ki bi takoj plačevali večje zneske ali celo kupnino v gotovini, se dovoli olajšanje pri plačevanju obrokov oziroma popust pri kupnini.

Natančnejši opis hiš, plačilni pogoji itd., so razvidni iz dražbenih pogojev, ki so interesentom na vpogled pri krajevnih uradih in občinskem ljudskem odboru v Žalcu med uradnimi urami.

V Žalcu, dne 9. 7. 1956.
Številka: 02/1-3584/2

Občinski ljudski odbor Žalec
Komisija za prodajo hiš iz SLP

OPOZORILO

vsem delodajalcem in zavarovancem!

Po uvedbi zdravstvenih izkaznic namesto dosedanjih bolniških listov se opaža v zdravniških ordinacijah, da se javljajo zavarovanci in njihovi svojci z nepravilno potrjenimi zdravstvenimi izkaznicami, v veliko primerih pa sploh z nepotrjenimi. To povzroča zdravnikom težave pri sprejemanju bolnikov, zavarovanci pa se ogorčeni vračajo na podjetja, ker nimajo pravilno potrjenih zdravstvenih izkaznic.

Zato ponovno opozarjamo delodajalce, da takoj na najprimernejši način obvestijo vse svoje delavce in uslužbence, da mora vsak zavarovanec ali svojec, ki rabi zdravniško pomoč, imeti v zdravstveni izkaznici delodajalčevo potrdilo o zaposlitvi, ki pa ne sme biti starejše od 30 dni, ker je sicer knjižica neveljavna in zavarovanec ne bo mogel uveljaviti svojih pravic v nobeni zdravstveni ustanovi.

V bodoče bodo vse ambulante, bolnice in zdravilišča zavračala vsakega bolnika, ki se bo javil v ordinacijo ali na zdravljenje z zdravstveno izkaznico, kjer bo potrdilo o zaposlitvi manjkalo. To pa bo povzročalo med zavarovanci nejevoljo, nepotrebna pota in stroške in je zato nujno, da to potrdilo o zaposlitvi delodajalci v slučaju potrebe pravilno vpisujejo.

Okrajni zavod za socialno zavarovanje
v Celju

Znižanje cen svežemu mesu

»Planina«, podjetje za promet in predelavo mesa Celje, je na seji delavskega sveta z dne 18. t. m. sklenilo, da zniža cene mesu v poslovalnicah Rog na Mariborski cesti, in sicer:

Telečje meso II. vrste, kakor goveje meso od 240 din na din 200 za kg.

Te cene so že v veljavi od 19. t. m.

S tem znižanjem je omogočeno delavstvu, da si nabavi sveže meso po znižanih konkurenčnih cenah. Obenem bodo tudi solidno postreženi.

Znižanje cen telečjemu in govejemu mesu je nastalo zaradi začasnega zastoja v izvozu, ponudba živine pa je trenutno velika.

Delavski svet
»Planina« Celje